

وَصَوْرًا مَعَ ۴ و صورتی که گردن
 نگردد و قیل الصَّوْرَةُ الذی لم
 یتر و وجه من الرجال والنساء •
 و قیل هو الذی یدع النکاح مبتکراً
 و منه الحديث لا صرورة فی
 الإسلام
 (صورتی) کتبی نیک غربت برک
 یقال وَاللَّهِ إِنَّمَا مَنِي حَمْرِي أَيْ
 عَزِيمَةٌ وَجِدَةٌ ۴ بدان فاست
 است اصتری بزیادت بز و منق
 ۴ و صورتی و اصتری بسون یا و ص
 بالقوم والقمر و صورتی بسون یا
 و هی مُثَلَّثَةٌ مِنَ الْأَصْرَارِ أَيْ
 الْأَقَامَةِ وَالذَّوَامِ عَلَى الشَّيْءِ یُقَالُ
 أَبُو سَيِّدِكِ الْأَسَدِيُّ وَقَدْ ضَلَّتْ
 نَاقَتُهُ أَيْ مَلَكَ لَنْ لَمْ تَرُدَّهَا
 عَلَيَّ لِأَعْبُدَنَّكَ فَأَصَابَ نَاقَتُهُ
 فَانْقَضَتْ هَا وَقَالَ عَلَيْهِ رَجِي إِنَّمَا
 مَنِي حَمْرِي
 ر صرورة صورتی سنگ سخت ۴ و
 حیة صرورة) مار که دو شاخه ببرد
 (صورتی) تخفیف را و تشدید یا
 کشتی بان صورتی چون جمع
 (صورتی) در هم نقد کرده شده و
 اگر در سره بسته باشد
 (صورتی) تصفیر جانور کی است
 و شتر بزرگ سبیل و شتر کتبی
 (صورتی) بالکسر شهریت بشام
 را صورتی) بالفتح قبیل است که در قتل
 ضرب کشت دارند
 (صورتی) نومی از ماهی تا بان
 همه صورتی مثل
 (صورتی) شتران مجلس ندید

سیان کتبی و عربی یا شتران بزرگ
 در کوهانه صورتی واحد آن است
 (صورتی) بفتح صا و کسر آن
 و تشدید یا درم ناکه آدر که زبان
 (صورتی) کشتی مرغ سیاه که شب
 بانگ کند
 (صورتی) ترکمانان شام
 (صورتی) کرمان درخت مصطکی
 زمین سخت روید
 (صورتی) مصغره و دینه تنگ می
 (صورتی) کوه کوه
 (صورتی) ستم ناک کر و یا
 (صورتی) فریاد کرد
 و بانگ سخت بر آمد ۴ و صورتی
 (صورتی) بانگ کرد گوش او از
 باعث تشکی ۴ و نیز صورتی) بانگ
 کردن قلم در مرغی نقل صورتی جذب
 و صورتی) خطب قد زلفی صورتی
 الجندیب المدی و فی صورتی) اک
 خطب المروج حکوه علی ذالک
 ۴ و بانگ محل و مانند آن ۴ و صورتی
 (صورتی) نهب و لاسر مانده شد گیاه
 (صورتی) او یا ناقة صورتی
 (صورتی) و صورتی) و صورتی) الفرمی
 بأذنه او أذنته) و کذا لک الحمد
 راست کرد گوش را تا بشود
 (صورتی) سخت بانگ کرده و نیز
 صورتی) بانگ کردن در کاک و
 بانگ در مرغ و مانند آن
 (صورتی) کسر ساد ناکه شیر
 (صورتی) شتران مجلس ندید

ر اصتر السنبلی) آماده بر آمدن
 گردید خوشه ۴ و اصتر فلان
 و در رفت و شناخت ۴ و اصتر علی
 الاضری) غربت نمود بر کار و ثبات
 دو دام در زید بر آن ۴ و اصتر الفرمی
 بأذنه) راست کرد گوش را تا بشود
 (صورتی) ناکه و خزان که نه در شد
 آن را تا شیر در پستانش جمع شود و در
 نظر شتر بزرگ پستان و پر شیر
 در اصل مصطکی) سدر است یا از
 صورتی) نصوبه که مبارک
 از نادر شیدان شتر و جز آن است
 تا شیر جمع شود در پستان
 اصترت الناقة) پیشه گرفت ناکه
 در زنتار
 (صورتی) اگر اه کردن کسی را بر چیز
 (صورتی) ستم ناک یا ترخمیده
 صل رط (صورتی) بالکسر راه در
 بی است کتیره بر پشت دوزخ که ذکر
 آن در حدیث صحیح دارد است و
 (صورتی) دراز و بسین نته است
 در همه
 (صورتی) و کسر بر زمین
 افکندن کسی را ذک افکندن و فعل
 سن فتم ۴ و در مصرع ساختن مر بیست
 و صاحب دودگر را نهدن باب راه
 و بالفتح بیاری است که از باغ
 باغی از خلط قلیظ عاودت شود پس
 اعضای نفی را تا فعال به مع غیر
 تمام نماید ۴ و مثل و مانند کسر و گردن
 از کوهها چیزه و هو واحد
 الصرورع و الاضری) ای الفنون
 والصرورب ۴ و مقابل و برابر نقل

هُوَ صَرَعٌ كَذَا أَيْ حِدَاوَةٌ +
 وكونه يقال هُوَ ذُو صَرَعَيْنِ أَيْ
 ذُو كَوْنَيْنِ وَتُرْكِبُهُمْ صَرَعَيْنِ أَيْ
 يَنْتَقِلُونَ مِنْ حَالٍ إِلَى حَالٍ +
 وَنِزْ صَرَوَانٌ وَكَذَلِكَ شَرِكَةٌ كَيْفَ أَرْمَ
 سَيَّ آيِدُهُ يَكْرَهُ سَيَّ رَمِدُهُ مَا دَرُوشَا كَاهُ
 لَيْفِيهِ إِذَا مَا دَرُوشَا نَفَالٍ يَكْرَهُ سَيَّ
 وَازْدِرَالٍ مَا غَرِبَ مَرَعٌ وَبِغَيْرِهِ رَمِدُهُ
 وَشَبٌّ وَابْتِهَ صَرَعِي النَّهَارِ لَيْفِيهِ
 أَعْمُ إِذَا مَا دَرُوشَا وَشَبَّ كَاهُ
 رَصْرَعَةٌ (بِالْفَتْحِ) يَكْتُمُ بِهَا أَفْكَدُنَ
 وَحَالَتِ حَيْزِيهِ
 رَصْرَعٌ (بِالْكَسْرِ) رَمِي صَرَعٌ جَمْعُ
 + وَرَمِدٌ لَيْفِيهِ يُقَالُ هَذَا صَرَوَانٌ
 أَيْ حَرِيْفَانٌ
 رَصْرَعَةٌ (بِالْكَسْرِ) نَوْمِي لَيْفِيهِ
 وَمِنْهُ الْمَثَلُ سُوْرًا لَا تَمْسَاكَ خَيْرٌ
 مِنْ حَسَنِ الضَّرْعَةِ وَبِرُوِي بِالْفَتْحِ
 بِعَنِي الْمَرَّةِ
 رَصْرَعَةٌ (بِالضَّمِّ) أَنْكَرُ إِذَا رَمِدْتُ
 أَفْكَدُنَ
 رَصْرَعَةٌ (بِالْكَسْرِ) أَنْكَرُ إِذَا رَمِدْتُ
 إِذَا رَمِدْتُ
 رَصْرَعٌ (بِالْكَسْرِ) كَمَا يَرُفْكَدُهُ مَا فَادُ وَصَرَوَانٌ
 كَيْفِيهِ جَمْعُ + وَكَمَا نَا تَرَا شَيْدُهُ يَكْمَانِيكَ
 بِحَبِّبِ أَنْ بَرُوشَتِ خَشَكٌ شَدُهُ شَاهُ
 مَا زِيَانَهُ بِحَبِّبِ بَرُوشَتِ خَشَكٌ شَدُهُ
 وَشَاخٌ رُوشَتِ كَبَرُوشَتِ نِيْمٌ شَكْتُهُ
 زِيْرُوشَا خَمَامِيهِ وَبِغَيْرِهِ إِذَا رَمِدْتُ
 وَأَنْ نَرْمُ تَرَا شَا خَمَامِيهِ وَبِغَيْرِهِ
 مَا شَدُ إِذَا رَمِدْتُ مَسَاكٌ سَا زِيْدُ صَرَوَانٌ
 بِالضَّمِّ جَمْعُ
 رَصْرَعٌ (بِالْكَسْرِ) كَمَا يَرُفْكَدُهُ كَيْفِيهِ

تِيكَ إِنَّمَا زَنْدُهُ مَرْدَمٌ رَا صَرَعٌ كَلْتَبُ
 جَمْعُ
 رَصْرَعِي (بِالْكَسْرِ) وَتَقْصُرُ كَارُو إِخْتَامُهُ
 يُقَالُ مَا أَذْرِي هُوَ عَلِيٌّ أَيْ صَرَوَانِي
 أَذْرِيهِ الْكَلْبُ يَتَّبِعُ لَيْفِيهِ أَمْرُهُ أَيْ عَلِيٌّ
 أَلَا عَمَاءُ أَوْ عَلِيٌّ الرَّؤْدُ
 إِذَا بُوْقِيْسُ بِنِ صَرَوَانٍ (كَشَادُ مَرْدَمِيهِ)
 بُوْدَا زِيْنِي عَجَالِي
 رَصْرَعَةٌ (بِالضَّمِّ) بِالضَّمِّ وَالتَّشْدِيدِ أَنْكَرُ هَمِيهِ
 إِذَا رَمِدْتُ خُوْرًا إِذَا رَمِدْتُ
 رَصْرَعٌ (بِالضَّمِّ) كَسِيْتِ نِيكَ إِذَا زَنْدُهُ
 وَأَنْكَرُ هَمِيهِ إِذَا رَمِدْتُ
 رَصْرَعٌ (بِالضَّمِّ) بِالْكَسْرِ نِيْمٌ شَعْرٌ نِيْمٌ وَرَمِيهِ
 بِنِيْمَةٍ كَمَا رَا سَتُ + وَهُمَا مِصْرَعٌ
 عَايِنٌ مِنْ شَا كَوَابِ وَالشَّعْرَا +
 كَيْفِيهِ كَيْفِيهِ شَا فِيهَا
 رَصْرَعٌ (بِالضَّمِّ) كَيْفِيهِ أَفْكَدُنَ بَرُوشِيهِ
 رَجَا سَ أَفْكَدُنَ وَكَيْفِيهِ جَا يِ
 رَصْرَعٌ (بِالضَّمِّ) أَفْكَدُنَ كَيْفِيهِ رَا شَدُهُ
 لَسَا لَعْنَةُ + وَقَا فِيهِ آوَرْدُونُ وَرَمِيهِ
 إِذَا رَمِدْتُ رَمِيْتِ رَا صَا حَبُّو
 مِصْرَعٌ كَمَا يَرُفْكَدُهُ وَرَمِدْتُ سَا خَمَانِيهِ
 مَرَا بَا رَا
 رَصْرَعَةٌ (بِالضَّمِّ) كَيْفِيهِ كَيْفِيهِ وَبِغَيْرِهِ
 صَا رَعْتُهُ فَصَرَعْتُهُ أَصْرَعَةٌ صَرَوَانٌ
 بِالْفَتْحِ نِيْمٌ وَأَصْرَعَةٌ بِالْكَسْرِ لَيْفِيهِ
 بِعَقُوْبِ
 رَصْرَعٌ (بِالضَّمِّ) كَيْفِيهِ رَا كَيْفِيهِ جَا يِ
 رَصْرَعٌ (بِالضَّمِّ) كَيْفِيهِ كَيْفِيهِ مِصْرَعٌ
 لَعْنَةُ اسْتِ إِذَا رَمِدْتُ
 ص رَف (صَرَفٌ) بِالْفَتْحِ وَرَمِيهِ
 حَدِيْثٌ بِعَنِي تُوْبُهُ اسْتِ وَرَمِدْتُ لَيْفِيهِ
 فَدِيهِ بِأَصْرَفٍ نَا قَلْدُ وَرَمِدْتُ فَرِيْفِيهِ

بِالضَّمِّ بِأَصْرَفٍ وَرَمِدْتُ وَرَمِدْتُ
 كَيْفِيهِ بِأَصْرَفٍ الْكُتَابِ وَرَمِدْتُ فَدِيهِ
 بِأَصْرَفٍ عَمَلٌ اسْتِ وَرَمِدْتُ فَدِيهِ
 بِأَصْرَفٍ رَشُوْتٌ اسْتِ وَرَمِدْتُ كَيْفِيهِ
 وَنِيْمٌ بِأَصْرَفٍ حَيْدُ وَرَمِدْتُ فَمَا يَسْتِ طِيْعُوْنُ
 صَرَفًا وَلَا نَصْرًا لَيْفِيهِ قَدَرْتُ نَمَارَتُهُ
 بِرَمِيْهِ رَمِيْهِ وَرَمِدْتُ نَمَارَتُهُ بِأَيِّ خُوْرَتَا
 رَا + وَصَرَفٌ الدَّهْرُ وَرَمِدْتُ وَرَمِدْتُ
 شَدَا يَدُ زَمَانَةٍ شَبِّ وَرَمِدْتُ وَرَمِدْتُ
 وَبِغَيْرِهِ + وَصَرَفٌ الْحَيْثُ زِيَادَةُ
 سَخْنٌ وَرَمِدْتُ وَرَمِدْتُ أَنْ بَرُوشَتِ
 مَا خُوْفَا زَصْرَفٌ الدَّهْرُ كَمَا زِيَادَةُ
 قِيْمَتِ بَعْضِ أَنْ بَرُوشَتِ اسْتِ
 وَرَمِدْتُ وَرَمِدْتُ الْكَلَامُ وَرَمِدْتُ
 مِنْ طَلَبِ صَرَفٍ الْحَدِيْثِ أَيْ
 تَزْيِيْنُهُ بِالزِّيَادَةِ فِيهِ + وَرَمِدْتُ
 فَتَلُّ وَرَمِدْتُ مَرْتَبَةً وَرَمِدْتُ
 صَرَفٌ أَيْ فَهْمٌ وَأَنْ مَشِيْنٌ اسْتِ
 إِذَا رَمِدْتُ بِعَنِي بَرُوشَتِ زِيَادَةُ
 جَمْعُ زِيَادَةُ شُوْدُ بَرُوشَتِ مِيْشُوْدُ
 إِذَا رَمِدْتُ
 رَصْرَعَةٌ (بِالضَّمِّ) بِالْفَتْحِ مَرْتَبَةٌ اسْتِ إِذَا
 مَنَاذِلُ قَمَرٍ أَنْ كَمَا سَا رَا اسْتِ
 رُوْشِنِيْسُ زِيَادَةُ شَبِّ بِهَا لَنْصْرًا
 الْبُرُوْدُ بِطَلُوْعِهَا وَرَمِدْتُ اسْتِ كَمَا يَرُفْكَدُهُ
 زَمَانَةُ مَرْدَانٍ رَا بِنْدُ كَيْفِيهِ
 زَمَانَةُ مَرْدَانٍ خَجَاكٌ وَرَمِدْتُ كَمَا يَرُفْكَدُهُ
 أَنْ بَرُوشَتِ بِرَمِدْتُ وَرَمِدْتُ
 نَا قَلْدُ رَا يَسُ إِذَا رَمِدْتُ
 نَا يَكَاهُ وَبِغَيْرِهِ
 رَصْرَعٌ (بِالضَّمِّ) بِالْكَسْرِ اسْتِ مَرْمَعٌ
 كَمَا يَرُفْكَدُهُ اسْتِ وَرَمِدْتُ لَيْفِيهِ
 رَمِيْهِ كَيْفِيهِ وَرَمِدْتُ لَيْفِيهِ

صَوْرَف) بالتحريك قبيلة است

صَوْرَفِي) بالتحريك از قبايل منسوب
انديست صوف که قبيله است يا صوف
صوفي بدل است

صَوْرَفَان) محرکه ترک و مس و قلعه
و دي از خراباگران سنگ سخت منقطع
بیشتر از جهت کفایت در خراج صاحب

عیالان بسیار خرج و مزدوران و بندهان
آید یا آن صیغاتی است و از امثال
ایشان است صَوْرَفَانُکُمْ رِبْعِيَّةٌ تَصْرُمُ
بِالصَّيْفِ وَتُؤَكَلُ بِالسَّيِّئَةِ

صَوْرَف) صاحب سگ اده از من
رَأَاكَ صَوْرَفُف) کسبورت که در پیش
بسیار بگ کند

صَوْرَفِي) کاسیر سیم فالص و منه
مَا أَنْتُمْ ذَهَابًا وَصَوْرَفِيًا وَلَكِنْ أَنْتُمْ
الْحَرْفُ + دوانک در دیاکت ندان

شتر و آواز چرخ و لود شیر گرم و دشتیده
و موفسی است نزدیک تلج مرینی
ایدین مردین تبیم براد شام خود

خشک شده از درخت بقاری خود
عوش است
صَوْرَفِيَّة) کیفیت شخ خشک از
خرادوان تک صَوْرَف و صَوْرَفِ

صَوْرَفِيَّة) کسبیت شخ خشک از
صَوْرَفِيَّة) کسبیت شخ خشک از
صَوْرَفِيَّة) کسبیت شخ خشک از

صَوْرَفِيَّة) کسبیت شخ خشک از
صَوْرَفِيَّة) کسبیت شخ خشک از
صَوْرَفِيَّة) کسبیت شخ خشک از

صَوْرَفِيَّة) کسبیت شخ خشک از
صَوْرَفِيَّة) کسبیت شخ خشک از
صَوْرَفِيَّة) کسبیت شخ خشک از

صَوْرَفِيَّة) کسبیت شخ خشک از

تصرف گفته در کار او درم سره گفته

صَوْرَفِي) مرد محتاج و چاره گر تصرف
کننده در کار اسبیم سره گفته صیغ
جمع و الهماء للنسبة و جاء صيغاً ريف

صَوْرَف) کسبیت شخ خشک از
صَوْرَفِي) کسبیت شخ خشک از
صَوْرَفِي) کسبیت شخ خشک از

صَوْرَفِي) کسبیت شخ خشک از
صَوْرَفِي) کسبیت شخ خشک از
صَوْرَفِي) کسبیت شخ خشک از

صَوْرَفِي) کسبیت شخ خشک از
صَوْرَفِي) کسبیت شخ خشک از
صَوْرَفِي) کسبیت شخ خشک از

صَوْرَفِي) کسبیت شخ خشک از
صَوْرَفِي) کسبیت شخ خشک از
صَوْرَفِي) کسبیت شخ خشک از

صَوْرَفِي) کسبیت شخ خشک از
صَوْرَفِي) کسبیت شخ خشک از
صَوْرَفِي) کسبیت شخ خشک از

صَوْرَفِي) کسبیت شخ خشک از
صَوْرَفِي) کسبیت شخ خشک از
صَوْرَفِي) کسبیت شخ خشک از

صَوْرَفِي) کسبیت شخ خشک از
صَوْرَفِي) کسبیت شخ خشک از
صَوْرَفِي) کسبیت شخ خشک از

صَوْرَفِي) کسبیت شخ خشک از
صَوْرَفِي) کسبیت شخ خشک از
صَوْرَفِي) کسبیت شخ خشک از

صَوْرَفِي) کسبیت شخ خشک از
صَوْرَفِي) کسبیت شخ خشک از
صَوْرَفِي) کسبیت شخ خشک از

صَوْرَفِي) کسبیت شخ خشک از

است و شراب ساده خوردن و بر گردان

صَوْرَفِي) کسبیت شخ خشک از
صَوْرَفِي) کسبیت شخ خشک از
صَوْرَفِي) کسبیت شخ خشک از

صَوْرَفِي) کسبیت شخ خشک از
صَوْرَفِي) کسبیت شخ خشک از
صَوْرَفِي) کسبیت شخ خشک از

صَوْرَفِي) کسبیت شخ خشک از
صَوْرَفِي) کسبیت شخ خشک از
صَوْرَفِي) کسبیت شخ خشک از

صَوْرَفِي) کسبیت شخ خشک از
صَوْرَفِي) کسبیت شخ خشک از
صَوْرَفِي) کسبیت شخ خشک از

صَوْرَفِي) کسبیت شخ خشک از
صَوْرَفِي) کسبیت شخ خشک از
صَوْرَفِي) کسبیت شخ خشک از

صَوْرَفِي) کسبیت شخ خشک از
صَوْرَفِي) کسبیت شخ خشک از
صَوْرَفِي) کسبیت شخ خشک از

صَوْرَفِي) کسبیت شخ خشک از
صَوْرَفِي) کسبیت شخ خشک از
صَوْرَفِي) کسبیت شخ خشک از

صَوْرَفِي) کسبیت شخ خشک از
صَوْرَفِي) کسبیت شخ خشک از
صَوْرَفِي) کسبیت شخ خشک از

صَوْرَفِي) کسبیت شخ خشک از
صَوْرَفِي) کسبیت شخ خشک از
صَوْرَفِي) کسبیت شخ خشک از

صَوْرَفِي) کسبیت شخ خشک از
صَوْرَفِي) کسبیت شخ خشک از
صَوْرَفِي) کسبیت شخ خشک از

صَوْرَفِي) کسبیت شخ خشک از

نخل زده و خانهاست مردم مع یکجا
 (ص ۱۳۸) بالکسر کشتران مابین
 بیست عدد تاسی یا بیجا یا پهل مابین
 ده پهل یا مابین ده تا چهارده پانزده
 و پاره از ابر صرم کعب جمع
 + و صرمه بن قیس یا صرمه
 بن انس یا صرمه بن علی الس
 و صرمه یا ابو صرمه عذاری
 صحایبان اند و نیز صرمه پدرست
 مرضیه را که پدر پدر ما ششم بن حرمله است
 و مذکور است در ضا
 (ص ۱۳۸) بالفتح و کسر شکام رسیدن
 غر او شکام در آن در بزائی در
 بریده و کقطا هم اسم است حرب را
 که قطع میکنند قرابت و مودت را
 (ص ۱۳۸) کز اب مرد توانا و سخت بر
 و نام جنگ بدان جهت که می برو
 قرابت و مودت را و او ای و بلا و باقی
 نامه شیر که بار دیگر دستنیده شود
 در وقت حاجت و ضرورت + و منه
 المثل حلیت صرام یعنی عذر
 بنیائیت رسید
 (ص ۱۳۸) که صاحب شمشیران و
 مرد دلاور رسا و را مورد شیریشیه
 (ص ۱۳۸) که صورتی بران و مرد
 توانا و نیک پرند و نافع که دارد خوش
 نشو و تا که حاکم نکرود
 (ص ۱۳۸) هر دو محتاج بسیار عیال
 و (ص ۱۳۸) شقیری و (ص ۱۳۸) یا (ص ۱۳۸)
 اشهلی نام او مرد بن ثابت است
 صحایبان اند
 (ص ۱۳۸) و کاک و زراغ و دشت
 در روز و کرک و زراغ

(ص ۱۳۸) بالفتح و الممد و دشت بے آب
 و نافع کم شیر صرم باضم جمع
 (ص ۱۳۸) که ذکر می نام مردی
 (ص ۱۳۸) که میر پادشاه از ریگ تیره
 بزرگ و منه افغی صرم یعنی مادر یک
 توده + و با مد او شب تا یک از لغات
 اضداد است + و پاره از شب و چوبی است
 که بر دهن بزغال بندند تا شیر نکند زمین
 سیاه سوخته که هیچ فرو یاند
 موضعی است و نام مردی و بنو صرم
 قبیل است و نیز صرم بریده از
 هر چیز + و قولهم با و صرم هم
 یعنی غاب و قاسر بر گردید
 (ص ۱۳۸) که بر نام مردی
 (ص ۱۳۸) کسفته غریت بر کار است
 و نیک دل نهادن بر آن و پاره
 از ریگ توده جدا از زمین در دشت
 و نام موضعی و پاره از شب + و صرمه
 الجذی (گماهی است مدبول و
 طین طبع و مخرج شیره
 (ص ۱۳۸) بالفتح مرد حکم را سه و زیر یک
 و اسم است در شبان روزی یکبار خوردن
 يقال هو یاکل الصیرم یعنی او در
 شبان روزی یکبار میخورد
 (ص ۱۳۸) که بر واس خشاده
 (ص ۱۳۸) کنترل جاست تنگ
 شاب سیل
 (ص ۱۳۸) صرمه صرم و یضم نیک
 برید آن را + و صرم فلا نیا قطع
 که در سخن او را + و صرم الخجل
 خرابین را صرم الشجر و الزرع
 کذالك + و صرم عندنا کثور
 درنگی کرد و انتظار نمود نزد ما یک ماه

و صرم الخجل بریده شد رس
 و منقطع گردید
 (ص ۱۳۸) صرمه صرامه در سیر و چالاک
 گردید
 (ص ۱۳۸) کمن مرد محتاج بسیار عیال
 و صاحب کله و شتران
 (ص ۱۳۸) بوقت در رسید
 خرابین + و (ص ۱۳۸) محتاج
 بسیار عیال گردید و صاحب کله شتران
 شد
 (ص ۱۳۸) کسفته نافع که سر پتان
 وی بر بند تا سوراخ پستان بند گردد
 و شیر آن خشک شود و گاهی پستان
 آن را بسبی داغ کنند و بدان جهت
 شیر را منقطع گردد و انقطاع شیر باعث
 قوت نافع است
 (ص ۱۳۸) سر پتان نافع بریدن
 تا شیر منقطع و خشک گردد و پاره پاره
 کردن رس را و از بن بریدن در
 شد و للمشره
 (ص ۱۳۸) چایکی کردن و نیک رسا
 شدن در کار بریده گردیدن
 و تصارم + با هم بریدن
 (ص ۱۳۸) در وید و دخت
 را در برید + و (ص ۱۳۸)
 در وید کشت را
 (ص ۱۳۸) بریده و منقطع گردید
 رس
 ص ر م ح (ص ۱۳۸) که
 است از ذراتی ترند و عرب جو رنگان
 ص ر ف ح (ص ۱۳۸) که
 فریاد و فغان کننده
 ص ر ق ح (ص ۱۳۸) که
 در

ولا رخت صعب جمع + ومنه
انذرتك صعب الامور اي سائل
دقيقة كما مضى يقع بها فتنتني
العلماء + وصعب المنطق
اغلوها من است وتند سرکش
از مردم و شتر خلافت و اول و شير شتر
و نام دین + و صعب بن عبد القدر بن
مالک بن زید بن سعد بن حیر صغر
ذوالقرنین سیار بانی سد ماجراج
است بروایت علی بن ابی طالب
و ابن عباس رضی الله عنهما + و نیز
تعب مندر بن ما والسما + و صعب
بن جشملة صحابی است در پیش
بین
(صعبه) بانف زین تند سرکش
یقال امرأة صعبة و کذا نافت
صعبه صعبات اسکن جمع + شتر
صعبه و شتر جیل خواهر سعاد + و صعب
ست سهل صحابیات الله + و نیز صعبة
و صعبة بصغر و دن بوده اند
(صعوبة) تشدید آبی است مرین
خفاف را
(صاعب) که صاحب زمین سنگ
دو رختناک که کشته شود
(صعيب) که سیر کوهی است و آن را
سعین بنون هم گویند
(صعاب) بالکسر کوهی است میان
بیابان و بحرین + و يومئذ الصعاب
روزی است مرها را
(صعوب) بالضم شوار صعبت
صعاب جمع
(صعيب) که حضرت سمر از مردم
و جز آن زن زاید است

(صعيب) الامور صعوبتها و شوار
شده کار و شکل گردید
(صعيب) که صاحب شتر سرکش
(صعيب) که سرگرم کشتن یا کشتن که
هنوز زیر بار و زیر سوار است نیامده و
شتر سرکش و نام مروت + و صعيب
صعيب بن الزبير و پسرش عیسی یا
برادر او عبد الله بن الزبير + و صعيب
بن عمر صاحب لوا در رسول الله صلی
علیه وسلم
(صعيب الامور) و شوار شده کار + و
اصعبه و شوار یافت آنرا لازم است
و متعدد + و اصعب الجمال که شتر
شتر را و سوار شد بر او چندان که سرکش
گردید + و اصعب الرجل صعب
شتر سرکش شد
(صعبه تصعبها) شوار گردانیدن
(تصعبه) و شوار گردانیدن را
(صعيب التزويد) مر بر آوردن اشکند
را و تاجدار کرد
یا تصعب عليه الامور و شوار
شده کار + و تصعب الشئ
و شوار یافت آن چیز را لازم است و
متعبد
ص ع ب ر صعيب که صغور
است مانا که بنا ر صعيب کسندل
شده و النون زاید
(صعيب) که صغور که یک سر از مردم
و جز آن
ص ع ب ر صعفت بانف
سبانه + و رجل صعفت الوریة
مرد لطیف میند و لطیف درون
ص ع ب ر صعفت منما

للفعل راست ایستاده و درست و تا
ص ع ب ر صعفت بانف
صعراست که پودینه کوهی باشد و آن
را صعتر الحله هم گویند آشامیدن آن
با شراب که زنده نگه داری آن را سودمند
بود و معده و جگر را بجايت نافع درایک
آن هوام را اگر نریزند و تخم آن در جمیع
افعال قوی تر + و نیز صعتر و ابد
صعتر در مرد بوده اند و صعتر شکر
بودنی است
(صعتر) بیاض نسبت مرها
و شمع بی پاک و جوان مرد و لاد
صعتر شترها و شوارها
(صعتر النحل صعتر) چرید ز بوم
مثل صعتر + و صعتر التقي
زینت داد آن را و آراسته شود
ص ع ب ر صعقل رجل صعقل
الرأس بانف التار مرد و لاد سر
ص ع و صعقة بانف نزه
راست و راست درسته که محتاج به شقیف
نباشد صعقات بالتحریک جمع +
وزن راست قامت صعقات
بالتسکین جمع + واده خروار و ده
افزار و اده بزی است و نام اسپ
ذو بید بن طلال و موضعی است
محمد بن ابراهیم بن مسلم + و آبی است
میان دو علم بنی سلول و موضعی است
مر بنی عوف را و شهر است بین
مر کولان بن عمرو + و نبات
صعقة که در خرند صاعده
نسبت بومی شده و لاد
(صعقل) بالضم موضعی است
و عذاب صعقل محرکه ضایع

قَالَ اللَّهُ تَعَالَى يَسْلُكُهُ عَدَا بَا
صَعْدًا

رَضَاعًا بِالْأَبْرَانِيدِ وَقَوْلُهُمْ بَلِّغْ
عَدَا أَصْعَادًا أَي تَتَوَقَّعُ أَنْ يَرْتَفِعَ
صَاعِدًا اسْمُ بَلْعَانَ بْنِ قَيْسِ كِنَانِي

وَأَسْمَى مَخْرَجٌ مِمَّا
رَضَعْدًا كَقَوْلِهِمْ مَرْضَعِي اسْت
وَنَزِيرٌ صَعْدًا دُشْوَارِي وَشَقْت

رَضَعْدًا كَقَوْلِهِمْ مَرْضَعِي اسْت
مِنْهُ هَبْوَطٌ صَعْدًا كَلْتَبِ جَمْع
صَعْدًا مِثْلُهُ وَتَأْتِي كَقَوْلِهِمْ تَقْصُ

خَلَقْتَ تَادَةَ بِنِيسٍ أَوْرَابِزِ كَيْسَالٍ
كَمَشْتَهٍ مَهْرِيَانٍ كَرْدَه بَاشْتَه تَاشِيرِيدِ
وَكُورِي اسْت بَكْتَمِمْ وَعَقْبَهُ دُشْوَارِ

كَنَادَرِ دَامِرِ دُشْوَارِ وَشَقْت وَمِنْهُ
سَاكِرُهُمْ صَعْدًا أَي سَاكِرُهُ
مَشْتَقَةٌ مِنَ الْعَذَابِ

رَضَعِيدٌ كَأَبْرِخَاكٍ بَارِدِي
صَعْدًا وَصَعْدَاتٌ جَمْعٌ وَرَأَى
أَذْنَ اسْت أَي آكَلَهُ وَالْقَوْلُ دِيَا صَعْدًا

وَيُقَالُ هَذَا الذَّبَابُ بَنِي حَمَلٍ
أَي طَوْلَاوُ كَرْدِي بِلَادِ سَمَاعِ اسْت بَصْرِ
بِوَسْمِ بَاشْتَه رُزْدَرِ طَوْلِ وَفِي

اسْت تَزْدَكِي سَوَادِي قَرِي وَوَرْتَا
اسْت سَجْدِي صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
وَصَعِيدٌ مِمَّا مَرْضَعِي اسْت وَبَصْرِ

رَضَاعًا بَلْعَانَ بْنِ قَيْسِ كِنَانِي اسْت
رَضَعْدًا كَقَوْلِهِمْ مَرْضَعِي اسْت
رَضَعْدًا كَقَوْلِهِمْ مَرْضَعِي اسْت
رَضَعْدًا كَقَوْلِهِمْ مَرْضَعِي اسْت
رَضَعْدًا كَقَوْلِهِمْ مَرْضَعِي اسْت

شتر دراز

رَضَعْدًا (بفتح صاد عقبه دُشْوَارِي كَمَا
رَضَعْدًا) الْكَلْبُ اسْمٌ كَرْدِي كَرْدِي بَرْدِي

رَضَعْدًا كَقَوْلِهِمْ مَرْضَعِي اسْت
رَضَعْدًا كَقَوْلِهِمْ مَرْضَعِي اسْت
رَضَعْدًا كَقَوْلِهِمْ مَرْضَعِي اسْت

رَضَعْدًا كَقَوْلِهِمْ مَرْضَعِي اسْت
رَضَعْدًا كَقَوْلِهِمْ مَرْضَعِي اسْت
رَضَعْدًا كَقَوْلِهِمْ مَرْضَعِي اسْت

رَضَعْدًا كَقَوْلِهِمْ مَرْضَعِي اسْت
رَضَعْدًا كَقَوْلِهِمْ مَرْضَعِي اسْت
رَضَعْدًا كَقَوْلِهِمْ مَرْضَعِي اسْت

رَضَعْدًا كَقَوْلِهِمْ مَرْضَعِي اسْت
رَضَعْدًا كَقَوْلِهِمْ مَرْضَعِي اسْت
رَضَعْدًا كَقَوْلِهِمْ مَرْضَعِي اسْت

رَضَعْدًا كَقَوْلِهِمْ مَرْضَعِي اسْت
رَضَعْدًا كَقَوْلِهِمْ مَرْضَعِي اسْت
رَضَعْدًا كَقَوْلِهِمْ مَرْضَعِي اسْت

رَضَعْدًا كَقَوْلِهِمْ مَرْضَعِي اسْت
رَضَعْدًا كَقَوْلِهِمْ مَرْضَعِي اسْت
رَضَعْدًا كَقَوْلِهِمْ مَرْضَعِي اسْت

رَضَعْدًا كَقَوْلِهِمْ مَرْضَعِي اسْت
رَضَعْدًا كَقَوْلِهِمْ مَرْضَعِي اسْت
رَضَعْدًا كَقَوْلِهِمْ مَرْضَعِي اسْت

رَضَعْدًا كَقَوْلِهِمْ مَرْضَعِي اسْت
رَضَعْدًا كَقَوْلِهِمْ مَرْضَعِي اسْت
رَضَعْدًا كَقَوْلِهِمْ مَرْضَعِي اسْت

رَضَعْدًا كَقَوْلِهِمْ مَرْضَعِي اسْت
رَضَعْدًا كَقَوْلِهِمْ مَرْضَعِي اسْت
رَضَعْدًا كَقَوْلِهِمْ مَرْضَعِي اسْت

است در شتر که بدان جهت گردن
رَضَعْدًا كَقَوْلِهِمْ مَرْضَعِي اسْت

رَضَعْدًا كَقَوْلِهِمْ مَرْضَعِي اسْت
رَضَعْدًا كَقَوْلِهِمْ مَرْضَعِي اسْت
رَضَعْدًا كَقَوْلِهِمْ مَرْضَعِي اسْت

رَضَعْدًا كَقَوْلِهِمْ مَرْضَعِي اسْت
رَضَعْدًا كَقَوْلِهِمْ مَرْضَعِي اسْت
رَضَعْدًا كَقَوْلِهِمْ مَرْضَعِي اسْت

رَضَعْدًا كَقَوْلِهِمْ مَرْضَعِي اسْت
رَضَعْدًا كَقَوْلِهِمْ مَرْضَعِي اسْت
رَضَعْدًا كَقَوْلِهِمْ مَرْضَعِي اسْت

رَضَعْدًا كَقَوْلِهِمْ مَرْضَعِي اسْت
رَضَعْدًا كَقَوْلِهِمْ مَرْضَعِي اسْت
رَضَعْدًا كَقَوْلِهِمْ مَرْضَعِي اسْت

رَضَعْدًا كَقَوْلِهِمْ مَرْضَعِي اسْت
رَضَعْدًا كَقَوْلِهِمْ مَرْضَعِي اسْت
رَضَعْدًا كَقَوْلِهِمْ مَرْضَعِي اسْت

رَضَعْدًا كَقَوْلِهِمْ مَرْضَعِي اسْت
رَضَعْدًا كَقَوْلِهِمْ مَرْضَعِي اسْت
رَضَعْدًا كَقَوْلِهِمْ مَرْضَعِي اسْت

رَضَعْدًا كَقَوْلِهِمْ مَرْضَعِي اسْت
رَضَعْدًا كَقَوْلِهِمْ مَرْضَعِي اسْت
رَضَعْدًا كَقَوْلِهِمْ مَرْضَعِي اسْت

رَضَعْدًا كَقَوْلِهِمْ مَرْضَعِي اسْت
رَضَعْدًا كَقَوْلِهِمْ مَرْضَعِي اسْت
رَضَعْدًا كَقَوْلِهِمْ مَرْضَعِي اسْت

رَضَعْدًا كَقَوْلِهِمْ مَرْضَعِي اسْت
رَضَعْدًا كَقَوْلِهِمْ مَرْضَعِي اسْت
رَضَعْدًا كَقَوْلِهِمْ مَرْضَعِي اسْت

رَأْدُنْ مُصَنَّفَةٌ كُوشٌ تَنْزِيلٌ
 رَأْدُنْ إِصْبَغَانًا بَارِكٌ لَيْفٌ
 صغ و رَصْعَةٌ بِالْفَتْحِ مَرْفُوعٌ
 كَوَيْكَبٌ فَارِسِيٌّ سَكَنَةٌ مَهَنْدِيٌّ مَمُولٌ
 صغ و صِعَاءٌ مَجْمُوعٌ وَقِيلَ صَعْرَةٌ
 مَوْثُكٌ صَعْرَاتٌ مَجْمُوعٌ وَنَاقَةٌ
 صَعْرَةٌ شَرَانٌ خَرْدَسٌ وَسَوْءٌ بِنِ
 ابْنِ الصَّوَّةِ مَحْدَثٌ اسْت
 رِفَا صُعَانٌ رَأْسَةٌ خَرْدٌ بَارِكٌ
 شَدَّ سِرَاوٌ وَصُعَى الْقَوْحُ بَارِكٌ
 كَرْدِجَزَةٌ
 صغ و غِبٌّ رَصْعَابٌ بِالضَّمِّ
 بِيضِيَّاتٌ سَبِيحٌ
 مَصْفِيَّةٌ كَرِيكَةٌ وَحَاجِبَةٌ
 صغ و غِبَالٌ رَصْعِبَلٌ
 الطَّلَمُ نِيكٌ حَرَبٌ كَرْدٌ طَعَامٌ رَا
 صغ و غِبَانٌ رَصْعِبَانٌ
 بِالْكَسْرِ نِيكٌ اسْت
 صغ و رَصْعِدٌ بِالضَّمِّ مَوْضِعٌ اسْت
 بِمَرْتَدٍ مَوْضِعٌ اسْت بِبَجَارٍ وَ
 صُعْدٌ بَيْتٌ شَهْرِيٌّ اسْت بَارِيئِيَّةٌ
 مَكْرُوهَةٌ نَوْشِيرَانٌ عَادِلٌ
 صغ و رَصْعَرٌ بِالضَّمِّ خَرَابٌ
 وَاسْتُمْ صَعَارٌ بِالْفَتْحِ مِثْلُ
 رَصْعَرَةٌ بِالْكَسْرِ كَوْتَاهُ تَرِيقَالٌ
 أَنَا مَنِ صَعْرَتِهِمْ أَيْ صَعْرَتِهِمْ
 وَكَذَلِكَ أَنَا مَنِ الصَّعْرَةِ
 رَصْعَرٌ كَعْنَبٌ خَرْدِيٌّ خِلَافٌ كَبِيرٌ
 صَعَارَةٌ بِالْفَتْحِ مِثْلُ يَا أُولَ خَرْدٍ
 بِنِ اسْت وَدَوْمٌ خَرْدٌ قَدْرٌ مَنَزَلَةٌ
 رَصْعَارٌ كَعْنَبٌ خَرْدٌ
 رَصْعَاوُسٌ كَعْنَابٌ مَرْدُ خَرْدٍ اسْتُمْ
 دَخْوَارِيٌّ دَرَسَتْ صَعْرَةٌ كَطَلَبَتْ مَجْمُوعٌ

رَأْدُنْ خَرْدٌ تَرَا صَعَارٌ وَصَعْرَةٌ
 مَجْمُوعٌ وَصَعْرَانٌ دَلٌّ وَزِيَانٌ
 رَصْعَرٌ بِالضَّمِّ مَوْثُكٌ صَعْرَةٌ
 بِالْفَتْحِ مَرْفُوعٌ
 بِالْفَتْحِ مَرْفُوعٌ مَبَامَتٌ بِقَالَ سَبِيحٌ
 لَيْقَالٌ سَوْءٌ صَعْرٌ لَقَوْمٌ أَمْرٌ
 أَلَا بِالْفَتْحِ وَاللَّامُ وَكَذَلِكَ صَعْرُونَ
 رَصْعِيرٌ كَامِيرٌ خَرْدٌ مَعَارٌ بِالْكَسْرِ وَ
 صَعْرَاءٌ كَامِرَاءٌ مَجْمُوعٌ مَصْعُورَةٌ
 مِثْلُ وَنِيْزٌ صَعْرٌ مَرْدِيٌّ
 رَصْعِيرَةٌ كَرِيكَةٌ اذْ اَعْلَامُ اسْت
 رَصْعِرَانٌ كَسْمَانٌ مَوْضِعٌ اسْت
 رَصْعِرَانٌ بِالضَّمِّ خَرْدٌ وَنَامٌ مَرْدِيٌّ
 رَصْعِيرٌ كَسْرًا يَشَدِيدٌ مَصْعِيرٌ
 اسْت صَعِيرٌ بِسَمَاءٍ مِثْلُ
 رَصْعِرٌ مَعَارٌ وَوَصْعِرَانٌ
 كَعْنَبٌ مَعَارٌ مَحْرُوكَةٌ وَصَعْرَانٌ
 بِالضَّمِّ خَرْدٌ رَوِيْدٌ وَصَعْرٌ كَعْنَبٌ
 صَعْرَانٌ كَعْنَبٌ وَصَعْرَانٌ وَصَعْرَانٌ
 بِفَتْحٍ هَرْدٌ وَصَعْرَانٌ وَصَعْرَانٌ
 هَرْدٌ خَرْدٌ مَوْصَعْرَةٌ عَقِيٌّ أَلَا
 سَنَةٌ يَنْحَازُ مَنِ خَرْدِيَّتٍ مَكْرِيكٌ
 سَالٌ وَصَعْرَتِ الشَّمْسِ بِمَالٍ
 بِغَرْدٍ شَدَّ آفَتَابٌ
 رَن) مَا صَعْرَتِي أَلَا سَنَةٌ) بِمَعْنَى
 خَرْدِيَّتِ اسْت مَكْرِيكٌ سَالٌ
 رَا رَضٌ مَصْعِرَةٌ كَمَسْتَمِنٌ
 كَوْتَاهُ كَلِيَاهُ
 رَأْ صَعْرَةٌ خَرْدٌ كَرْدَانِيْدٌ آتْرَا وَ
 رَصْعَرَتِ أَلَا رَضٌ كَلِيَاهُ خَرْدٌ
 كَوْتَاهُ آوَرْدٌ وَصَعْرَةٌ خَرْدٌ كَرْدَانِيْدٌ
 آوَرَا وَوَصَعْرَةٌ قَرِيْبَةٌ خَرْدٌ اسْت
 مِثْلُ رَا وَنِيْزًا صَعْرَانٌ كَرْدِيٌّ
 زَا يَانِيْدِنٌ يِقَالُ اذْ يَنْعَوَا

۳۳
 یعنی در هیچ جای اتا است که در دنیا هر یک
 صغیر زایانند
 رَصْعَرٌ كَرْدَانِيْدٌ خَرْدٌ كَرْدَانِيْدٌ
 وَوَصَعْرٌ أَلَا سَمٌ جَارِيٌّ كَرْدَانِيْدٌ
 بِرَقِيْبِ رَحْمَانٍ
 رَصْعَاوُسٌ خَرْدٌ نَمُوْدُنٌ بَخْوِشْتِنٌ
 وَيُقَالُ تَصَاعَرَتْ أَلَيْهَ نَفْسُهُ
 خَوَارَشَدٌ وَحَقِيْرٌ كَرُوِيْدٌ
 رَا شَتَّ صَعْرٌ خَرْدٌ وَشَرْدٌ آوَرَا
 صغ و رَن) صَعْرٌ صَعْرًا
 بسیار خورده
 رَصْعَعٌ شَعْرَةٌ شَانَةٌ كَرْدِيٌّ
 آوَرَا بِرُضْنِ آوَرْدٌ وَوَصْعَعٌ الشَّرْ
 نِيكٌ حَرَبٌ كَرْدَانِيْدٌ رَا
 صغ و رَصْعِلٌ كَعْنَبٌ مَرْدٌ
 خَرْدٌ حَقِيْرٌ جِشَّةٌ لَأَفْرَابِيكٌ قَدَمٌ مَصْعَرٌ
 مَلَقَتْ بِي آرَامٌ بِخَوِيٍّ بِدَخْوَارٍ
 رَصْعِلٌ كَعْنَبٌ كَجْرَدٌ حَلٌ خَرْمَانِيْكٌ بَعْضٌ
 آن به بعضی چسبیده چون بشکافند
 در آن مانند خطوط نمودار شود و کم است
 که این چنین در غیر بر نی یافته شود
 وَوَطِيْنٌ صَعْبِلٌ كَعْنَبٌ كَبَعْضٌ آن
 بِرَبْعِ شَمْتِ اَشَدُّ وَكَيْشٌ عَلِيٌّ
 فَعْلٌ غَيْرَةٌ
 صغ و رَن) صَعْرَانَةٌ كَوْتَاهُ
 از آلات سرود است معرب چغانه
 رَا سَمْعٌ بِنِ آبِرَاهِيْمِ بِنِ صَعْبُوْنِ
 صَعْبُوْنِيٌّ زَاهِدٌ مَحْدَثٌ اسْت
 رَصَعَانِيَّانٌ مَدِيْنَةٌ اسْت بَرَزْگ
 بِمَادِرٍ اذْ اَنْهَرِيْسَتْ اِلَيْهَا الْاِمَامُ
 الْحَاقِطِيُّ اللُّغَةُ الْحَسَنُ بِنِ مَحْمُودِ
 بِنِ الْحَسَنِ وَذَلِكَ لِصَفِيْفِ مَجْمُوعٌ مَعْرَبٌ
 چغانیان صفاتی در صفاتی مَعْرَبٌ اسْت

نوعی از شراب + وصفه الشی
 پین گردانید آن را + وصفه القوی
 پیش کرد یک یک را تا ظاهر نمود و
 و کذا وصفه و رزق المصحف ای
 عرضها و احد او احد او صفا
 الاخری نقد کرد در ظاهر کار و دیگر
 صفات آن + وصفه التامة
 صفوحا رت شیران و خشک
 گردید
 مضمی مکرم پین از هر چیزی
 + دانکه هر دو جنب سر او پست و
 پیشانی بر آمده باشد و در مال از
 هر چیزی و منه الحدیث قلب
 مومن مضمی علی الحق ای
 صال + و مینی که تخوان آن محتل
 باشد و سر تنگ در از پیشانی و راز و
 پست کردن و هر اول که در آن ای
 و نفاق فرا هم آمده باشد و تیر شش
 شمار و از اسهل هم گویند و در و
 نرم و نیکو + و سیف مضمی تیغ
 پهنار + صد مضمی کذا مضمی
 + و صدی مضمی للموت نهی
 + اذ ضاقت عن الموت بالصد
 + قول نهی ای مضمی
 را وصفه التامیل باز گردانید او را
 + و وصفه الشی پین گردانید آن را
 + و وصفه بر گردانید آن را
 در جل مضمی الرأس که مضمی
 پین سر + و سیف مضمی تیغ
 پین خنار و پینا و راز هر چیزی
 مضمی که عظمته گو سپندی
 که نادره شد آنرا بزرگ پستان و
 پر شیر نماید و غشیر پین و یکسر

مصحفات جمع
 وصفه الشی تصفیحا پین
 گردانید آن چیز را + تصفیحه
 دست بر هم زدن و منه الحدیث
 التبیح للرجال و الصغیر للنساء
 + و روی بالقاف ایضا
 مضمی مروی که زنا کند هر
 زن امیل باشد یا کنه
 مضمی دست یکد گیر گرفتن
 مضمی مد گیر دست گرفتن
 تصفه الاخری نظر کرد در ظاهر کار
 و جتوی آن شود + و تصفه
 الناس نظر کرد در احوال مردم
 ص ف و صفد محوکه
 بندر عطا و بلا لام شهری + تماشام
 ص ف د کساسب آنکه هر دو یک
 او در بند باشد و منه نبی عن صلوة
 العابد یوان یشرن بین قد میه
 کانهانی قید
 صفاد کتاب دوال و بندیا
 زنجیر که آن اسیر را بندند + صفاد
 جمع
 ص ف د صفده صفدا بافتح
 بندی کرد آن را و محکم نمود
 را صفدا محکم کرد آنرا و قید نمود
 صفدا تصفیحا نیک بند کرد
 آن را و محکم ساخت شد و للمسانعة
 ص ف ک صفرا بالضم و کسر
 روزه و موضعی است و زرو عالی از
 هر چیزی و شیلث للواحد و الجمع اصفا
 جمع یقلل اینه صفرا و اینه صفرا
 و فی الحدیث ان صفرا للیبس من
 الخیر البیت الصفرة من کتاب الله

تعالی + و رجاء صفرا الیدین
 مروی بچیز
 صفرا باضم صدی و سجای از لغا
 اخذ او است و موضعی است بیامه +
 و یقال انه لقی صفرة و یفهم الذی
 یغزیه الجنون + و ابو صفرة
 مروی است که هالبه منسوب اندوی
 یکنیت ابو الهلب بن ابی صفرة و نامش
 ظالم بن سراق بن صبح کندی است
 + و نیز صفرة معرفه علم است مرزبا
 صفرة بالفتح یکبار گرفته شدن
 صفرا بالتحریک بیاری شکم که روی
 صاحب خود را زرد گرداند و نیز پس
 بدون محرم یا تا صفیحه صفرا داخل
 محرم کردن و منه لا صفرة لا فامة
 یا نبی از منته اول است بجهت زعم عربان
 بیاری صفرا یکی بدگیری نقل می کند
 + و عقل و عقد و بیم و ترس و نفس دل
 یقال لا یلتاظ بصفرا ای لا یلین
 بنفسی ولا یقبله قلبی + و ماری است
 در شکم مردم می چید با - ماری پیلو
 میگردد آن را با کر می است که میگردد و خواه
 پیلو و سر آنرا یا گرم شکم و کربک و ماه پس
 از محرم که ماه دوم است از سالهای قمری
 و قد یلح اصفار جمع + و کوهی است
 از کوه های ملل و بران بتای است
 بس عالی مرصن بن زید ما
 صفران تشینه صفرا نام دو ماه از سال
 و جاهلیت یکی را از آن در اسلام محرم نام نهاد
 صفرا کلفه خالی صفت کنتق مثل
 صفرا بالضم خرمای است بیانی
 که در حالت بسریت آنرا خشک کرده

۱۰۳۳

<p>بعضون به هلاک الماوشی + وصفت و طاکتک (یعنی برود + وصف صفیر) به زرد آب جمع شده در شکم او (رض) صفیر صفیر (انگ کرده + و صفیر بالحوار) خوانده خرابی بوسه آب تا خورد (صفیر) کمن تپی دست و محتاج (اضفر فلان) در ویش و تپی دست گردید + و (اضفر الثیت) خالی کرد خاندرا (مصفیر) کمن گرسنه</p>	<p>ستور باقی بماند از گاه و جز آن و کیسرد لکن که در سم ستور پیل شتر پیدا شود گویا این شکم رفته و پانک فریاد (صفیر) بالضم و الفع گویا پزمرده و صفیر مع (صفیر) مرغی است از مرغ صافینا صافراست (صفیر) گاه با انگ و فریاد در خان عام است</p>	<p>نریای شکم موثق اند از نه و بالضم الکسر است از خون منسوب بجهه الشبیب صفیر با بوی زمین صفیر باید بخت که در رنگ انداخته خالی شدن ایشان از زمین (صفیر) محرکه اول از منده و بوی گرسنه که در طلوع سبل غاده باشد پیش تنگی و در آن که در اول خریف بارو (صفیر) بالتحریک گویا بی شکم در اول خریف بر آید یا آن ایام بر آید گراود آمد سر مات یا اول از منده و آن یکجا باشد و بوی گرسنه آن در طلوع سبل</p>
<p>(فلان مصفر است) کمدت یعنی او بسیار تیز و پهنه است (مصفر) کمدت که کسانیک نشان و علامت آنها زردلی است (صفیر) تصفیر از زرد رنگ کرد او را (صفیر) کمدت (مطالی) که همانند را نیز تصفیر با انگ و فریاد کردن و خواندن خرابی بوسی آب</p>	<p>(صفیر) رنگ توده بزرگ میان دورین (صفیر) کمدت او رو که یعقوب بن ایست صفیر رنج رفته کرده و ملک آن که دعوی خدای میکرد و بر دست او کشته شد (صفیر) کجا که کون رنجی است سیاه کاواک از سیاه است آن که کولان بجا کیوترا - اصفیر کننده ناپسند یا خرابی خورد (صفیر) کسر موصی است بشام و در آن موضع سلسا تا از باروم جنگ عظیم واقع شد</p>	<p>بوی گرسنه آن در طلوع سبل (اضفر) زرد و سیاه شدت که در صفیر اسپ زرد رنگ به تیز خالی تر از بوی صفیری و مرغ بسیار با انگ + و (صفیر) کمدت یا ملوک روم اولاد اصفیرین مردم بن عیسو بن اسحق بیاضی از عیسو بر ایشان غلب آمدند پس از آنکه آنرا جمع کردند و اولاد آنها زرد رنگ پیدا شد (اضفر) زرد و زرد و زرد و زرد و زرد و زرد و من اهلک النساء اصفیران ای الذن و الذعفران صافه کوه: اندکانه جمع است صفیر صفیر به جمع زرد و زرد و زرد و زرد و زرد و زرد سببه بکلی است یکسانی که برگ بید برگ به جوده سبب است آنم بوی بوی سلی در بوی است بسیار و رفته میان حرمین و کمان از جیب رفته بیع یا عام است صفیر و صفیر مستحل و منه التلحیحین من صفیر صفیرین چه صفیر صفیر صفیر کفایت کند چه در صفیر صفیر صفیر صفیر (صفیر) بالضم بار شکم در سم آن و زرد آب شکم و نه و آنچه درین دنک</p>
<p>ص فرت (صفیریت) به یک مرد مبتل به بسیار عیال تپی دست صفیر جمع تازه است ص فرود (صفیر) که برج چکاوک و آن مرغی است که علامت بالبح گوید و منه التلحیحین من صفیر ص فرغ (صفیر) نومی مذ کنتشک لغت یونانی</p>	<p>(صفیر) بفتح صاد تشدید قاشهری بارون (صفیر) بالضم و ث البیاد و شکم صفیر (اعم) بالفتح و المد یا صفیر یا اصفیر هم و شتر شعیب علیه السلام که در طلوع موسی علیه السلام بود (صفیر) و استهم موسی است یاداری است بین الحرمین نزدیک مرا الظهران (صفیر) بکرسنه و بیاض صفیر و آنکه شکم او زرد آنگاه باشد رس (صفیر) یا صفیر و صفیر یا صفیر خنده + و منه تعویذاً للکرمین صفیر یا صفیر آن شهر آب از چاه خوردند</p>	<p>ص فرت (صفیریت) به یک مرد مبتل به بسیار عیال تپی دست صفیر جمع تازه است ص فرود (صفیر) که برج چکاوک و آن مرغی است که علامت بالبح گوید و منه التلحیحین من صفیر ص فرغ (صفیر) نومی مذ کنتشک لغت یونانی</p>
<p>ص فسع و (اضفیر) بکرسنه و نسخ فاد کسر عین ص فسق (صفیر) است بفتح صاد ضم قاف شهری است با فریقیه بر کنار رود یا فی محیط و اهل آن شهر آب از چاه خوردند</p>	<p>ص فسع و (اضفیر) بکرسنه و نسخ فاد کسر عین ص فسق (صفیر) است بفتح صاد ضم قاف شهری است با فریقیه بر کنار رود یا فی محیط و اهل آن شهر آب از چاه خوردند</p>	<p>ص فسع و (اضفیر) بکرسنه و نسخ فاد کسر عین ص فسق (صفیر) است بفتح صاد ضم قاف شهری است با فریقیه بر کنار رود یا فی محیط و اهل آن شهر آب از چاه خوردند</p>

۳۵

ص ف ن طرا اصفینط بکسر
 و فسخ الفاء نوعی از شراب خوش
 نعتی است در اصفند
ص ف ن (ص ف ن) بانفع
 سره ماسته کلاه کردی قال ضربت علی
 صوفعیه + یا صوفعه بنا تعریف
 است و صواب بقیاف
و ج ن (ص ف ن) بانفع مردی
 رسته + و ج ن (ص ف ن) بانفع مشرک
ف (ص ف ن) بانفع سبلی
 در ایازم مشت زد پس گردن او را
 و دین بضع لغة مولد
ص ف ن (ص ف ن) بانفع سفوف
 ساختن و الیدین بدست و انفع من فخر
 (اصفاغ) سفوف کنانیدن پیروی
 را یقال اصفاغ الرجل السخی اذا فح
 ایاة
ص ف ف (ص ف) بانفع رت
 صوفوف جمع + و قوم ص ف زوه و
 در صف ایستاده و در هی است
 بعبره
ر ص ف (الدار) بانضم پیش دال
 + ص ف (الشرح) پیش زین ص ف
 کسر جمع + و ص ف (الذکر) پاره
 از زمان + و انک از هر چیزی و
 اهل الصفة به بان اسلام بود
 که در صف مسجد بنی علی علیه سلم
 شبی گذارده و در آن سایه پیشی بود
 و صفها آنرا بنام کرده بودند پوشند
ر ص ف (شترایی) پایار اصف
 کشند صواقه + و فی التبریل
 فاذا کتبت و اسم اللغو علیها صواق
 ای مضمونه قوال بل معنی مفاصل

قبل مضمونه یعنی صف زنده و
 الصافات صفا فرشتگان صف
 زده تسبیح گویان در آسمان و در ایشانرا
 مراتب سه که بدان تیانم دارند صف
 بسته مانند صف نمازیان
 ر ناقه صوف (کعبور ناقه که چند
 قح شیر و در بیک در ششیدن
 از باعث کثرت شیر صف اقداح می بندد
 یا پر و دست خود صف می بندد
 بوقت دو ششیدن
ص ف ی (ص ف ی) کامیر گوشت بسنج در کشیده
 جهت بر یانی و چیزت که در آنتاب گذارند
 تا تشک شو و یا بر فدیگ آتش بندند
 تا کباب گردد
ر ص ف (ص ف) بانفع زمین هوار
 و کناره کوه
ر ص ف (ص ف) سکا به که نوح از آتش
 و انگ کنجک
ر ص ف (ص ف) که در کنجک
ر ص ف (ص ف) رخت بید صفا
 یکی + و نیز صفا (سکا به صفا
 جای صف زدن و جای صف زدن
 در جنگ مصاف جمع
ر ن (ص ف) القوم صفا و صف
 جنگ جز آن ایستاده که در ایشان
 کوه یا بین کوه و کنار کوه و در مسا
 صفا + و صفا (الشرح) صفا ساختم
 زمین را + و نیز صفا (بصف ایستادن
 و گوشت در سنج کشیدن و در در ضربه
 یا زاید پی یکدیگر دو ششیدن ناقه را و
 کسردن مرغ هر دو باز در اوج صف
 ششیدن شتران پایار ایتل صفا
ر ن (ص ف) و یوکل ماد ف و
 ایوکل ماد ف و یوکل ماد ف
 ایوکل ماد ف و یوکل ماد ف
 ایوکل ماد ف و یوکل ماد ف

ر ص ف (ص ف) صفا
 در زمین هوار + و صفا
 چرانید صفا را
ر ص ف (ص ف) صفا ساختن زمین را
 یقال اصفاغ الشرح اذا جعلت
 له صفا
ر ص ف (ص ف) بصف ایستادن و
 ایستاده کردن
ر ص ف (ص ف) بصف ایستادن
 یقال صافوهم فی الفل اذا
 وقفوا مضطربین + و صفا در
 برابر صف ساختن و صفا
 مصافی یعنی صفا از سابل صفا
 من است و فی الحدیث کان منی
 علیه وسلم مصاف العدو
 ای مقابلهم
ر ص ف (ص ف) صفا ایستادن
 یقال اصفاوا اذا قاموا صفا
ر ص ف (ص ف) همه گیر صف بستن
 و در رسته گردیدن بانهم
ص ف ر (ص ف ر) صفا
 بجنات و تشدید با فالوده و گیسایی
ص ف ق (ص ف ق) بانفع
 کرانه هر چیزی و بضم های و روی
 کوه یا بین کوه و کنار کوه و در مسا
ص ف ق (ص ف ق) بانفع
 و آب زرد که در پوست فخر او رفته
 که بر آن آب پاشیده باشند
 یا بری بدو باغ
ر ص ف (ص ف) یکبار صفا
 و جمع یقال صفا راجحة او
 و صفا بیع سودمند یا نکار و
 و کذا راجحت صفا

<p>بر کرد کاسه را + و اصْفَقُوا عَلَى الْكَلْبِ انفاق نمودند بر آن و گرد آمدند + و اصْفَقْتُ يَدَانِي بِكُلِّ دَرَّ خَوْرَد من آن کار و موافقت کردم + و اصْفَقَ الْقَوْمُ (آمد ایشان را لعمامی که سیر گردانده + و اصْفَقَ الغَنَمُ) روزی یکبار و دشمنید گو سپند ان را + و نیز اصْفَاقُ شراب را از خنوری بخنور دیگر گردانیدن تا صاف گردد تَصْفِيقُ (پر گردانیدن و شراب یا شراب مزوج را از خنوری بخنور دیگر کردن تا صاف گردد و دست بردست زدن دست در از چراگاه بچراگاه دیگر گردانیدن و رفتن و گرد چیزی گردیدن مُصَافِقُ (شتری که گاهی برین پیلو خواهد زد گاهی بران پیلو مُصَافِقَةٌ (از پیلو به پیلو برگشتن یقال مصافق بين جبتيه اي قلب + در روزه گرفتن ناکه را در میان دو همه مطابقت کردن یقال مصافق بين ثوبين اذا طابق در اضطفاق جنبیدن در از باد و جنبیدن تارهای عود از زخم تَصْفَقُ (دور شد هر تصفوق للامر) پیش آمد و تعرض شد کار را + و تصفقت الناقة (بر زود بر شکم تصافق) هر دیگر دست زدن در بیج و بیعت</p>	<p>صَفَقًا وَصَفَقَةً) با فتح دست بر دست دیگری زود بیج یا بیعت و كذا اصْفَقَ لَهُ الْبَيْعَ وَصَفَقَ علی پداه + و صَفَقَ الطَّائِرُ لِحَنَّا حَتِيه) زود مرغ هر دو باز در که آواز برآمد + و صَفَقَ الْبَابُ فراز کرد در در و کشاد از لغات اصدا است + و صَفَقَ عَلَيْهِ فرو خوا با مید چشم خود را و صَفَقَ الْعُودُ صنایع تارهای عود را + و صَفَقَ الرَّحْلُ رفت و سیر کرد + و صَفَقَتِ النَّجْمُ اصحاب صنایع با و درختان را + و صَفَقَ الْقَدْحُ بر کرد کاسه را + و صَفَقَ صَلْبَنَا صَافِقَةً) فرو آمد بر ما گروهی + و صَفَقَتِ النَّاقَةُ) فرو شت شد زده ان اد از بیب اش تا این که بر میدویم + و صَفَقَ فَلَانًا بِالسَّيْفِ رو او را بشمشیر + و صَفَقَ الشَّرْبُ صَفَقًا) از خنوری بخنور دیگر کرد شراب را + و نیز صَفَقَ) دست بر هم زدن چند اگر آواز آید و باز گردانیدن یقال صَفَقْتُهُ فَالصَّفَقُ + و نیز خستگی یا خرمی اسم است صَفَقِي بسترین شده و القاف مقصوره مثل صَفَقَ) صَفَقَ لَأَجْهَ صَفَاقَةً شرح و ب باک گردید + و صَفَقَ التَّوْبُ) خفت بابت گریه یا هماره را صَفَقَهُ اِصْفَاقًا) باز گردانید آزرا + و اصْفَقَ الْبَابُ فراز کرد در را + و اصْفَقَ الْقَدْحُ</p>	<p>صَفَقَ) با کسر یک در روزه صَفَقَ) با تکریم آخوردن و گردان هر چیزی و آب زرد که از پیرم نو که برین آب ریخته باشد بر آید یا بوی و بلخ طعم آن لغت فی الصَّفَقِ و نیز پیرم نا پیراسته که از ان این آب فرود یا عام است و یفتح فی الكل آب که در شک نو بوی گرفتار شده باشد یا آب که در شک نو کرده مخسانند تا زرد گردد یقال وَرَدْنَا مَاءً اَكَا تَه صَفَقُ صَافِقَةٌ) گروه مردم یا عام است و صفتی و عارنه صوافق جمع اصْفَاقَةٌ) با فتح شوی روی و صفتی عامه اصْفَاقُ) کتاب پوست تنگ پوست که روی سوی روید یا پوستیک مردن یا گرد گفته یا همه پوست شکم صَفَقُ) کعبور کوه بلند صفت المرقش و گمان نرم رنگ تا بان بسد صَفَقُ کتاب جمع + و ناکه که بی نام و اندام باشد و نیز بر کپه اول مهر بان گردان تا شیر به صفائق و صَفَقُ بن اصْفَقُ صَفِيقُ) روی شرح و ب باک صَفِيقَةٌ) عارنه صوافق جمع اصْفَاقِيقُ) موهنی است اصْفَاقُ) کشته بسیار سفر کننده و بسیار تصرف تاین در کار و باز تجارت صَفَقَ يَدَهُ بِالْبَيْعَةِ</p>
--	--	--

را ثوفاق (بازگشتن
 ص ف ص ل (صفتی)
 با کسر شذوۃ اللام که از بی است
 را صفال (گیاه صفتی چنانچه
 شتران را يقال اخفل اذا رعى
 لا یلد ایاة
 ص ف ن (صفن) بالغ
 پوست خایه مردم و خورجین و کورک
 نیجا صفتان باضم جمع + سفره
 و پنجم در کشتی که بولت با نعل صفتی
 از دهن بیرون آرد
 (صفتی) با فتح سفره در یه
 شتر که از دهن بیرون آرد و توبره
 شمان و شتران که زلو و اداست
 خوردا در آن نهید
 (صفن) باضم خور از پیرم که
 ردی آب کنند توبره شبان و
 شتران که زاد و سباب خورده
 نهید
 (صفن) محو که آنچه ردی خورده
 باشد از گشت و فانه زخمور که برای
 خورباچه ساخته و ترکیب داده
 باشد
 (صفتی) بفتحین مرضی است
 بدین
 (صافن) اسپ بر سه پای ایستاد
 و محکم پیدم بر زمین نهاده
 صافنات جمع + و نام اسپ مالک
 بن خزیم جهانی و مرد ایستاده
 بر دو پای راست بسته + و منته
 الحدیث لنا اذا صلنا خلفه
 قرح راسه من الریح ثمنا صفتی
 فاذا کفنا تبعنا که ای تمنا ما یف

اقدامنا صافن ایستادگ ساق
 (صوفینة) که بینه شهری است
 بجایه در دیار بنی سلیم
 (صفتین) کسبین مرضی است
 نزدیک بغداد که فرات در آن
 موقع غره صفر سندی و هفت
 چری میان علی کرم الله وجهه و
 معاویه بن ابی سفیان جنگ عظیم
 واقع شد و از نیجا است که مردم
 در صفر از سفر احترام کنند
 (ص) صفن القری صفتونا
 باضم بر سه پای ایستاده شد اسپ
 و سرسم پیارم را بر زمین نهاده
 + و صفن الرجل صفت است
 پر دو پای خریش + و صفن یل
 آلی (ص) زود او را بر زمین
 (صفتین) ترتیب دادن
 زنبور خانه را
 (صفاقن) بخش بخش کردن
 آب را يقال تصافنوا الماء اذا
 اقتسموا یا حصص
 ص ف و (صفو) بافتح
 روشنی خلاف کد که تیرگی باشد
 صفو علی نعل مثل + و خاص و برگزیده
 از هر چیزی
 (صفوۃ الشی) مشتق خاص
 آن چیز برگزیده و منه محمد صلی الله
 علیه و سلم صفوۃ الله من خلق
 (صفنا) بالقصر که بی است بکر و
 نهری است بحرین و سنگ سخت
 صفنا کی
 (صفنا) سنگ سخت تابان که
 بیخ نهیاء + و منه المثل لا تندی

صفاۃ یعنی نمی تراود سنگ او
 صفوات و صفایع آصفاء صفتی
 بضم و صفتی بکسر جمع الجمع
 (یوم صفا) روز سرد صاف
 صفا (صفا) بافتح و المد دروشنی
 (صفتی) کفنی دست خالص و گزیده
 از غنیمت که امام پیش از تقسیم
 بر است خود اختیار کند و خالص
 و گزیده از هر چیزی و ناقه بسیار شیر
 صفا (جمع + و در این بسیار
 صفتی مثل فیها
 (صفتی) گزیده از غنیمت صفا
 جمع + و نام زنی + و ام المؤمنین
 صفتی است صفتی از اولاد نبی است
 صلی الله علیه و سلم + و صفتی است
 عبد المطلب عمه نبی و حقیقه غمره بن
 عبد المطلب + و در روایت صفتی
 نسبت شیبه مرآن حضرت با اختلاف
 است + و صفتی است ابی عسید
 صحابه
 (صفتی) کسبیه اول الام سررا
 و آبی است
 (صفوا) بالمد سنگ سخت تابان
 صفوۃ و صفوۃ مثله صفوان
 بافتح جمع و بکر عن الکسای +
 قال الله تعالی کفیل صفوان
 علیه تراب قال بعضهم موی احد
 (یوم صفوان) روز سردی ابر و روز
 دوم از ایام سررا + و نیز صفوان
 نام مردی + و صفوان بن امیه +
 و صفوان بن عسال + و صفوان
 بن العطل + و ابو صفوان سوره بن

قیس صحابیان اند + وصفوان بن سلیم + وصفوان بن عبدالمطلب + وصفوان بن امیه + وصفوان بن محرز تابعیان
 (رَصْفَوِي) کجمنی موضعی است
 رَصْفَاءَةٌ (کشامته موضعی است
 رَصْفَاءَةٌ) بانگسر باوند
 (رَصْفَاءُ الْجَوْشَن) صاف دلی ابر گردید هو + وَصْفَوْتُ الْقَدْرُ گرفته فلاحه دیک راه + وَصَفْتُ النَّاقَةَ (بسیار شیر گردید ناقه
 رَصْفٌ) صَفْوَتِ النَّاقَةِ (بسیار شیر گردید ناقه
 رَأْفَتِي مِنَ الْمَالِ) خالی شد از مال اَصْفِي مِنَ الْإِدْبِ كَذَا وَاَصْفَتِ الْمَسَاءُ مَاءً صَالِبًا تمام گردند زمان نطفه آنرا + وَاَصْفِي فَلَا نَأْكُذًا (اختیار کرد
 دوایران + وَاَصْفَاءُ الْوَدَّ) فالص گردانند دستی + وَاَصْفِي الشَّامِي كَمَفْتِ شَعْرًا يَأْتِي شَعْرًا وَاَصْفَتِ الْمَذْجَلَةَ مُنْتَطِعَةً بِيضًا يَنْ رَجُلًا بِنِ الْمَصْفِي كَعَنَمِ ثَقَدِ اسْتَصْفِيَةَ (بدشمن کردن
 رَصَافًا) راست وخالص کرد دوستی وخت او را
 (مُصْفِيٌّ) برگزیده
 (رَصْفَاءَةٌ) برگزیدگان را
 (رَصْفَاءَةٌ) گرفت فالص آنرا
 و برگزیده دو دست فالص وگزیده شمرده آن را + وَاَسْتَصْفِي مَالَهُ) کل مال او را گرفت

ص ق ب (صَقَب) بالفتح دراز با فریبی از هر چیزی یا دراز بانزارت و لاغری و شتر گره صَقَابُ بِالْكَسْرِ وَصَقْبَانُ بِالضَّمِّ مَجْعٌ وَتَوَكَّنْ خاند یا ستون دراز در میان خانه
 صَقُوبٌ مَجْعٌ
 (صَقَبٌ) التحریک نزدیک و نزدیک و دوری از لغات اصدا و است و فی الحدیث الجارحُ بِصَقْبِهِ أَيْ بِمَائِلِيهِ وَيُقْرَبُ مِنْهُ عِنْدَ بَيْتِ الشَّفْعَةِ وَهَذَا قَوْلُ أَبِي حَنِيفَةَ وَأَصْحَابِيهِ وَالتَّوْرِيُّ وَقَالَ السَّخْفِيُّ لِشَفْعَةِ الْجَارِ
 رَصَاقِبٌ (نام کوهی
 رَصَقَابٌ) بانگ خوابت که طاعت است
 میزان را طهین و در کور است و ص ق ب (صَقْبٌ) بافتح موی فروش
 (ص) صَقَبٌ صَقْبًا بِحَرَكَةِ تَرْتِيبٍ وَرَفْعٍ صَقَبُهُ صَقْبًا بِالْفَتْحِ بَشْتِ زَوَادِهَا + وَصَقَبُ الْبِنَاوِ وَفِيهِ بِنْدُ كِرْوَانِ + وَصَقَبُ الشَّقَى فَرَاهِمُ آمِدْوَانِ چیرا + وَصَقَبُ الطَّائِرِ) بانگ کرد مرغ + و نیز
 صَقَبٌ (زون بر چیز است خشک
 (رَأْفَتِي أَصْقَابًا) نزدیک گردانید او را + وَاَصْقَبْتُ دَارَهُمْ تَرْتِيبًا گردید خانه ایشان + وَاَصْقَبْتُ الْعَقْدَةَ تَرْتِيبًا شد ترا شکار
 بکدی که میتوان انداخت
 (مُصَاقِبَةٌ) بکدی باروی شدن
 صَقَابٌ بِالْكَسْرِ مَثَلُ بَقَالِ صَاقِبَهُمْ إِذَا وَاجَهْتَهُمْ + و هر یک نزدیک شدن

ص ق ح (رَصْفَم) بنفتمین بے موشدن پیش سر و الفعل من ص ق ح + اَصْفَوِي موی پیش سر نعت
 مذکر است از ان صَقِي اَدْنَتْ مَوْنُثٌ صَقْفٌ بِالضَّمِّ مَجْعٌ (صَقْفَةٌ) بالتحریک موی رفتگی
 پیش سر اسم است مصدر را
 ص ق ر (رَصْفَر) بانسج چرخ و هر مرغ شکاری از بان و شایان
 و جز آن اَصْفَرٌ وَصَقُورٌ وَصَقُورَةٌ مَجْعٌ صَقَارٌ وَصَقَارَةٌ بِالْكَسْرِ وَصَقْرٌ بِالضَّمِّ مَثَلٌ + و کوهی است غرد بهمانند شیر
 ترش دوایره پس جات کهد + و هَا صَقْرَانٌ + و دو شاپ و دو شاپ
 فرماد مویزد تحریک و آب برگردید
 رنگ و فره صَقُورٌ وَصَقَارٌ مَجْعٌ + و نام مردی وَصَقْرٌ صَاقِرٌ تَبْرُكٌ
 رَصْفَرٌ) بالتحریک برگ عشاء و عرفه که افتاده باشد و بلا لام اسم است
 جهنم را نقدنی السین
 (رَصْفَرَةٌ) بنفتمین آب بتیازده
 در حوض که شاش شده باشند در آن
 گلان در و بانان
 (رَصْفَرٌ صَقْرٌ) گتف فرمادند
 و شاپ سازند و فرمای و شاپ
 تاک
 (رَأْفَتِي صَقْرَةٌ) کفره زن تیز فرم
 صفت بیانی
 (رَصْفَرٌ) کز فرگند ب صر یقال جاء
 بِالضَّمِّ وَالتَّوْرِيُّ وَالتَّوْرِيُّ بِالضَّمِّ مَجْعٌ صَرِيحٌ يَمِينٌ مَجْعٌ
 صر یقال جاء نام چیت است که
 داشته نشود

رَصَا قِرَا (بهای فرودانیده)
رَصَوَقْر (بافتن تبر بزرگ)
رَصَقِيْر (گزبیر نام مردی)

رَا ضَعْر (بسیار روشاب یقال
هَذَا النَّوْرُ أَضْعُرُ أَي الْكَثْرَةُ ضَعْرًا
رَصَا قُوْر (تبر بزرگ و متین بزین)
رَصَا قُوْرَة (باطن استخوان کاسه)

سِرْ كَرُ شَرْفِ بَرْدَاغِ سِتِّ وَ آسَا نِ
مَسِيْرُ مِ
رَصَقَا ر (کشد او بسیار من کننده)
رَمْنِ مِ مِ نِ دِ كَا فِرُودِ شَا بِ فِرُودِ شِ
رَصَقُوْر (کتور زن جلب)

رَصَقَا رِي (کسانی نام مومنی و
قَوْلُهُمْ جَاءَ بِالرَّصَقَا رِي وَ الْبَقَا رِي
مِ نِي آوِرُ وَ دِ مِ نِ مِ مِ مِ مِ مِ مِ M

رَصَوَقْرِيْنِ (بافتن حکایت آواز
مرئی است)

رِن (صَفْرَةٌ بِالرَّصَقَا رِي الْبَقْرُ

زِدَادِ رَا بِي مِ سِتِي + وَ صَفْرًا
الْحِجْرُ شَكْتِ نِكِ رَا بِي تَبْرِ بَزْرِكِ
+ وَ صَفْرَةَ اللَّبْنِ (سخت شد ترشی
شیر + وَ صَفْرَةَ النَّارِ) افزوخت
آتش را + وَ صَوَقْرِيْمِ الْآلِشِ) بیهوش

زِدَادِ رَا بَرِزْمِيْنِ + وَ نِيْزِ صَفْرُ سِتِّ
گرم تافتن آفتاب صَفْرًا شُدِه
وزن چلچله من کردن کسی را که
سِتْقِ لِمَنْ نِهَادِ

رَصَوَقْرُ مَوَقْرًا (حکایت کرد اولاد

مِ رَا
رَا ضَعْرُ رِ تَشْفِشِ (مانند گدازه
آفتاب)

رَمَصْرُ (کظم رطب تر نباده)

رَصْفَرُ النَّارِ تَصْفِيْرًا (افروختن

رَصْفَرُ (وزنگ کرده و تَصْفِيْرًا
افروخته شد آتش + وَ نِيْزِ تَصْفَرُ)
شَا كَرُودِ نِ بِيْرِغِ

رَا ضَعْرَتِ النَّارِ (افروخته شد
آتش اَضْفَرَتْ شُدِه
رَا ضَعْرُ اللَّبْنِ اَضْفَرًا (سخت
شد ترشی شیر)

رَا ضَعْرُ اللَّبْنِ اَضْمَقْرًا (سخت
ترش گردید شیر مِ مِ مِ مِ مِ M

ص ق ق ع (رَصْفَرُ بِالضَّمِّ كَرَانِه
و گوشه زمین یقال هُوَ مِنْ هَذَا
الرَّصْفَرِ أَي النَّاحِيَةِ

رَصْفَعَةٌ (بالضم سبک میان سبزه
جانور)

رَصَا قِي (بر سر زنده + و دِلْمَا مِ
خِرُوسِ الْبَلِكِ + وَ صِدْ صَا قِ عِ
بِنِيْ خَا مِوشِ شَوَا يِ دِرُودِ قَلُو يِ

رَا ضَعْرُ (مرئی است در آن صفا ریه

بِمِ كُوْنِيْدِ جَاوِرِ كِ سِيَانِهِ سِرَا نِ
سِهِيْدِ بَا شُدِ ضَعْرُ بِالضَّمِّ مِ جِ مِ دِ مِ مِ
بِنِ اَصْفَعِ شَا عَرِيْ اِسْتِ اِزْ نِ مِ جِ
رَصَقَا و) بالمد آفتاب و مژغنت
اصفح که جانور سپید سر باشد

رَصَقَا عِ (بالکسر برقع و آنچه بدان
مِ نِيْ نَا قِهِ رَا بِنْدِ مِ مِ مِ مِ مِ M
اَكْتَنَدِ تَا رِيْمِ كِيْمِ رِودِ اِنِيْ اِسْتِ
بِجَا يِ كَا مِ كَلَامِ وَ دَا خِيْ سِتِّ

سپس ستر

رَصَقِي (محرکه اول تنج است
بِنِ كَا مِ كِ اَنْتَا بِ سِتِّ كَرْمِ اِسْتِ
دِ شَرِكِ كِ دِ لَامِ صَقِيْعِ زَا وِهِ بَا شُدِ
وَ اَنْ اِزْ بَهِتَرِيْنِ تَنَجِ اِسْتِ

رَصَوَقْعَةٌ (بجوهه علامه و هلس

رِدْغِنِ اِزْ اَشْكِنِهِ وَ مِ يَانِ سِرُودِ هِلَسِ
سِهِيْدِهِ اَنْ دِ مِ خْتِ حَا يِ حَرْبِ وَ
مِ رُفُوْ كِ زِ نَا نِ زِيْرِيْمِ اَنْدِ اِزْ مِ مِ مِ مِ M
نِ كِيْمِ وِهِ وَ ذِوَالْقَوَقْعَةِ اِوَا دِيْ اِسْتِ
مِ رِ يِ مِ مِ M

رَصَقِيْعِ (کامیر نوعی از زهر پشک
که شبهای تیره، افتد بر زمین مانند
برف)

رِ مِ شَقِعِ (گنبر بلخ نضیع یا بلند آواز

یا مردی که در تاند در سخن و بسته
نشود بردی کلام
رَا رِ مِ مِ مِ مِ مِ M

رِ مِ شَكِ زَوِهِ

رِف (صَقْعَه صَقَاعًا) بافتح زود
اِوَا يَا بَرِ سِرَا دِ زِوِ وَ صَقْعُ الدِّيْنِ كِ مِ مِ M
وَ صَقِيْعًا وَ صَقَاعًا) بالضم بگم کرد
خردس + وَ صَقْعُ الرِّصْفِيْعِ) بگم

افتاد بر زمین + وَ صَقْعَه مِ بِيْ كِيْ

اِوَا خِ كِ دِ رِ رِو يِ اِوَا يَا بَرِ سِرَا دِ + وَ صَقْعُ
بِوَا كِ اِضْ) برفک انماخت اِوَا
+ و ما اِوَا رِي لِيْنِ صَقْعِ) ای ذهب
+ وَ صَقْعُ الْمَمَارِ بِيْضَرِ نَكَلِهِ) سخت
تیز و او خرد + وَ صَقْعُ فُلَاكِنِ) برفت
با نایل شد از راه یا برگشت از راه غیر
و گرم + وَ صَقْعَتُه الصَّاقِقَةُ)

رسید او را آتش آسان یا بیوش کرد
اِوَا صَا حَقِه + وَ صَقَعَتِ الْاِضْ

بهر لبشک زده شد زمین

رِ مِ صَقْعِ صَقَاعًا) بیوش گردید
+ وَ صَقْعُ الْقَرِيْشِ) میان سراسر

و جران بقل جبل بصلب و جمان
 و صلك اى قوی شد بصلب و صلكه
 مؤنث + و نیز بصلب نام اسپ
 ابرش کلبی و کلیدان
 (ن) صلكه صلكا سخت زد او را
 و گرفت + و صلك الباب فراز
 کرد در را + و صلك لحمه صلوگا
 درشت و سخت گردید گوشت آن +
 و صلك الصلك صلكا بهشت
 پاک را
 (س) صلك صلكا و صلكا
 است زانو گردید
 (ر) اضطكالا زانو بر زانو در خوردن
 از سستی بود تا توانی در رفتن و هر یک
 متقابل کردن و مندر اضطكوا
 بالتشویف اى تصاد بواجب
 ص ک م ر صكة با نفع گرفت
 خت بنگ روانه ان
 (ص) صلكمة سختی و مصیبت صواکم
 جمع
 (ص) صلكه صلكه شتر و مانند آن
 (ن) صلكه صلكه نما و با و لذت
 + و صلكه الفرس على الجامیه
 گرفت گام را برندان و در از کردن را
 + و صلكمة صواکم الداهیه
 پیدا و سختی است زمانه
 ص گ و (ن) صلكاة لازم
 گرفت او را
 صل ب (صلب) بضم
 رسته و سخت + و در اتخوان پشت اند
 در شتابن سرین اصلب اصلب
 و صلبه جمع زمین پشت درشت
 و جای درشت سنگ در زمین هر

بجریک هم می آید بصلب جمع + و نیز
 بضم ص و شرف آباء و توانائی و مؤنث
 بصلتان و اما قوله و شفتنا به
 الصلبن و الصلتان فاما
 تشبیه بصلب و در کرا متین
 فی رامة و اماها مؤضعان
 تغلبت علیها هذی الصفة
 (صلب) حمره چشم استخوان و
 فی الحدیث لما قدم صلكه آتانا
 اصحاب الصلبي الذین
 یجمعون العظام و ینتجرون
 و ذکما و یا قلمون به + و نیز
 صلب استخوان پشت زمین درشت
 لغت است در صلب
 (صلب) کسر و مرغی است
 (صلب) استخوان پشت از روش
 با بن سرین + و محشی صلب تب
 از سخت ند کرد آید هم مؤنث
 (صلوب) کسور مرضی است
 (ر) صلوبا دهنی است بوصول
 (صلیب) کایر سخت و حکم و پریش
 استخوان و بدار کشیده و صلب گلب
 جمع + و نشان روایت لاکه خورد
 ستاره چهار گانه پس نسطار صلیب
 در میان صلبان با ضم جمع +
 و داعی است مرشتر از این شکل صلیب
 + و ذوالصلیب) اطل قلبی شاعر
 است
 (ر) صلیبها کلینای است پشت
 (صلیب) کزیر مرضی است و
 کوهی است
 (صلب) کسر سخت و استوار و
 سنگ نمان

(صلب) بضم نامی
 (صلوب) با نفع تخمیک بکارند پس
 آن زمین را بالاحرص بگردانند تا زیر
 خاک گردد و صلوب بیامشله
 (صلبی) سنگ نمان و سنگی که
 بدان جلا دهند
 (صلب) سنگ نمان
 (صلب) بضم و فتح لام یکی است
 نیمه
 (صلوب) بر مار کشیده و سخت
 (ک) ص صلب صلابه سخت گردید
 (ض) صلبه صلبا بر مار کشید او را
 + و صلب علیه صلابه مادمت
 که بر روی تپ او سخت گردید + و
 صلب اللحم بریان کرد گوشت ما
 + و صلب العظام بر آورد و چشم
 استخوان را را دو سوخت و معنی اخیر از
 نصر هم آید + و صلب الدانوم دو
 چلیپ ساخت بر سر دلو
 (اضلقت الناقه) ایستاده شد
 ماده شتر و در از کرد و گردن خود را جانب
 آسمان تا شهر بدید بچه خود را بگوشش
 (مصلب) بنیالفاصل غرای
 خشک
 رثوب مصلب کسرم جامه با
 نقش چلیپا
 (صلب) بضم صلیبها سخت و حکم
 گردید + و صلبته انا سخت و حکم
 گردانیدم آن را لازم است و شکر
 + و صلب الرطب خشک شد
 خرابی تر + و صلبه بر دراز کرد
 او را شد و لها لغت و منه صلبه
 فی جرح الفل + و صلب القوم

چلیبیا ساخته و حنکب اللحم
 چرخش گرفت از گوشت و نیز تصنیف
 نگار چلو با نگارین کردن جامه و
 جز آن و نیز جیات خار پوشی است
 مردان راه فی الحدیث امرکن
 فيه تصالیب الایفضا و هی
 جمع تصالیب هون تصویر الصلیب
 والمراد هنا الصور
 لیاضلاب) ردغن بیز کردن از
 اعزاز
 (تصلب) سختی کردن **قَالَ تَصَلَّبَ**
فَلَا تَنِي فِي أَمْرِهِ تَشَدَّدَ
ص ل ت ر ص ل ت بانفع
 پشانی کشاده و منافی صفت صلی بقله
 علیه و سلم و کان صلت الجبین
 ای و اسما و الی علی روی سهل
 الخدیجین صلتها و میدان بود
 و در بر شمشیر متیل بران در برش قال
 ضرب به بالسيف صلتنا ای مهر گوید گذاخته
 بزرگ و بیضم تضلات جمع و مردود سلم
 امر و حراج خود و نام مردی و صلت
 بن زبید کنده و صلت بن عبله
 کاشمی تابسیان اند و نیز صلت بنیم
 بشر زدن در نیتن آنچه در جام باشد
 و کفن اسب و انفل من ضرب هو
 قال جاء فلان لمن یصلب و کذا
 بمرایق یصلب یعنی در شمشیر می کشند
ر ص ل ت بالکسر و زو
 ر ص ل ت تان) حرکت اسب تیز بان شایه بشیا
 و شاعران اند عبدی و ضعی و هبی
 راضیلت) بالکسر شمشیر زنده بران
 آیینت
أَصْلُهُ (انفع مردود ساور امور

(مِصْلَت) کبیر مرد و سا
 (مِصْلَات) بالکسر مرد ساور امور
 (ص ل ت) ص ل ت ضلوتة) کشاد و پشانی
 (ر ص ل ت) ر ص ل ت مِصْلَت) کلمه شمشیر زنده
 راضیلت) شمشیر آیینت
 (مِصْلَت) شمشیر زنده بران و
 مرد ساور امور
 (ر ا ک ص ل ت) فی سبزه بزرگشت و نیت
ص ل ر ج (ص ل ج) حرکت کبری
 (ر ص ل ج) بستن در بهای جید تمام
 (ر ا ص ل ج) سخت تابان و مرد کر
 (ر ص ل ج) بضم اول و تشبیه مفتح
 جامه ابر ششم
 (ر ص ل ج) بانفع سیم و خالص دبی
 آیینت از بر خیزی
 (ر ص ل ج) خالص از بر خیزی و
 و فطنة سوخته سیم جید دبی آیینت
 (ر ص ل ج) کفینت باره از نقر خالص
 گذاخته
 (ر ص ل ج) کز لغا از انظام است
 (ر ص ل ج) بفتح صاور لام چه کان
 صوا لجة جمع و الباء بجمع
 (ر ص ل ج) ص ل ج افضة صلیبا) گزینت
 سیم راه و صلیب الذکر) مالید نه راه
 و صلیب بالعصا) زود او را کج بستی
 (ر ص ل ج) بهم کبری نمودن
ص ل ر ج (ر ص ل ج) بانفع ششم
 و مؤنث هم آمده نام جامتی و نیز هم
 (ر ص ل ج) بانفع و ادی است مرئی
 سبزه
 (ر ص ل ج) بالکسر نیک و نبری است
 بیان
 (ر ص ل ج) کصاحب نیک و هم بی
 بی

علیه السلام که مرسل بود سوی شوره
 و هو صلح بن عبید بن عابر بن ابر
 بن ساهم بن نوح علیه السلام و
 صلح بن همیم بن ذی ماذن
 نخر بنی بود از میرا آل ذی رهمین و
 و صلح بن حوات و صلح بن کیسان
 و ابو صلح مسجد بن عبد الرحمن و
 ابو صلح ذکوان استن و ابو صلح
 میسر و تابسیان اند و ابو و اقل صلح
 بن محمد لیثی صحیف الحدیث است
 قاله یحیی و قال البخاری هو منکر
 الحدیث
 (ر ص ل ح) دبی است نزدیک راهی
 و حله است بخدا روی است دران
 و بظاهر و شش و دبی است بعد از کرم
 است از شیعه زیدیه ضوب بسوی من
 بن صلح بن حنی توری جهانی و
 حسن و رقی ابو کرم عمر رضی الله عنهما
 ظن نیکو داشت و قال با ما است
 آنها بود و بقول الإمامة هور می
 و صاحب نیت بعد رحلین من خیار
 المسلمون
 (ر ص ل ح) بانفع نیکی ضد فاسد که تباهی
 باشد صلوح مثله و کفطام و قد یصلح
 تکم مکذ شرفها الله تعالی و روح
 بن صلح محدث است و نیز نام مردی
 (ر ص ل ح) کابیر نیک
 (ر ص ل ح) کزبیر نام مردی
 (ر ص ل ح) محل است با صفران
 (ر ص ل ح) بانفع نیکی مصالح جمع
 (ر ص ل ح) صلح صلح نیک گوید
 و هو صلح بن کبیر یعنی بن
 و شوره فایده و بابت است

<p>بجوش آئینه و نایه کم شیر در شعله است</p>	<p>رناقه صلح (صلح) نایه قوی و در</p>	<p>مصلح (کس نام مردی اصلاح</p>
<p>پستان و برکه بر آینه نریم</p>	<p>رناقه صلح (صلح) نایه قوی سخت</p>	<p>نیکو کردن ضد انسا و نیکوی نمودن</p>
<p>صلحید (کامیر تنها در غش</p>	<p>اصح (صلح) برای ایتان یقال</p>	<p>یقال اصله لیکو اذا حسن</p>
<p>صلود (کفر حل رست تان</p>	<p>اصح (صلح) اذا انتصب قائما</p>	<p>مصلح (نیکو کردن چیزی را</p>
<p>مخت</p>	<p>صلح و م (جمل صلح) مخت</p>	<p>مصلحت و صلاح) به گیر آتشی</p>
<p>عود صلاد (گنگان چوب ک</p>	<p>کفر صلح شتر قوی در راز</p>	<p>کردن و نیکوی نمودن</p>
<p>آتش نگیر</p>	<p>صلح ف (صلح) کفر صلح</p>	<p>لا صلاح) به گیر نیکی کردن و</p>
<p>بالکسر نایه کم شیر و شتر</p>	<p>فصلح (صلح) کفر صلح</p>	<p>آتشی نمودن اختلاص مثله</p>
<p>ماره کچه دار بی شمر</p>	<p>قطعه صلح (کامیر پنا رترب</p>	<p>فراهم آمدن قوی بر امری</p>
<p>صلح (صلح) اللذات</p>	<p>صلح م (صلح) کجفر</p>	<p>مصلح) با هم آتشی کردن و نیکو</p>
<p>زمین را پروردست و در دیدن</p>	<p>استوار سخت رسا و جمل صلح</p>	<p>نمودن اصلاح مثله</p>
<p>و صلح فی الجبل) برادر کوه</p>	<p>بند</p>	<p>در انتضیم) نیکو کردن خواست</p>
<p>و صلح (صلح) اللذات</p>	<p>بعض صلح (کامیر شتر در راز</p>	<p>ضد استعد و منه یبعث صلح</p>
<p>دندانهای ری و صلح (صلح) اللذات</p>	<p>یا شتر قوی سخت</p>	<p>ضادها محاسن لکف و وعد</p>
<p>درشت و سخت فند من و صلح</p>	<p>صلح (صلح) کفر صلح</p>	<p>او القربا و لرا کانه فی الامراء و</p>
<p>صلح (صلح) در شهبات موی قند</p>	<p>مصلح (صلح) کفر صلح</p>	<p>الضیق فی العلام</p>
<p>او از سر و صلح (صلح) اللذات</p>	<p>و جمل صلح (کوه بند</p>	<p>صلح (صلح) محرکه سخت</p>
<p>آواز آور و چقا و آتش نراد</p>	<p>یا صلح (صلح) کفر صلح</p>	<p>کردن و فعل من مع</p>
<p>صلح (صلح) اللذات</p>	<p>یا صلح (صلح) کفر صلح</p>	<p>یا صلح (صلح) کفر صلح</p>
<p>کوه در زمین</p>	<p>یا صلح (صلح) کفر صلح</p>	<p>یا صلح (صلح) کفر صلح</p>
<p>صلح (صلح) اللذات</p>	<p>یا صلح (صلح) کفر صلح</p>	<p>یا صلح (صلح) کفر صلح</p>
<p>صلح (صلح) اللذات</p>	<p>یا صلح (صلح) کفر صلح</p>	<p>یا صلح (صلح) کفر صلح</p>

صل و م (صلو م) کزیر

شیر همیشه در اسپ نخت سم و استوار
صلو مته شونت

(صلو م) بالکسر اسپ استوار

بود شت سم

(صلو م) کلابه اسپ استوار

و نخت سم و شیر همیشه و مرمت صلو م

بالضم جمع

صل (صلو) کسور

مارهای و فی الحدیث لا تا کلو القصر

و الاقلین و هما فوجان من

الصلوات کاجیه

صل ط (صلو ط) بگشت

یعنی است در تلیط

صل ط (صلو ط) بافتح

صلو ط (صلو ط) کلابه پینار و

صلو ط (صلو ط) کلابه از استخ است

صلو ط (صلو ط) کفر جل موضعی است

صلو ط (صلو ط) بضم فسطح طایمین

فراخ

صلو ط (صلو ط) بفتح ط

شده وی سنگ لنگ

صلو ط (صلو ط) حرکت

سوی و تکی پیش بر دین یا از بهت

لقمان داده سوی است در نهجای

یا ظلمه میوست یا از بهت پستی

دلع از کاسه سر کستی رباغ نکاسه

صلو ط (صلو ط) بالفریک و بضم های

صلو ط (صلو ط) کتاب بزمی آفتاب

صلو م (صلو م) موی پیش سر صلح

وصان بالضم جمع و دشان روده

صلو م (صلو م) موی پیش سر و برام

بزرگ و مطهره نختی و بلا درین بار یکبار نخت

و ملاء و غرقه صلو م (صلو م) هلقا که شری

شاعوی زرقه باشد و صلو م (صلو م) انعام

موضعی است بدیاری کتاب اعطفا ن لکن

نقره و همیشه مراد روزی است

صلو م (صلو م) تصغیر اصراع نرمه ابواب صلح

گوسه و ماری است با یک گون

صلو م (صلو م) کبیر موضعی است

و شنبه و فایان در دانی در هر فاشه

و کار بد ظاهر و پیدایا بلانی نخت

و منه قول عائشه رضی الله عنها

لعاوین بن ابی سفیان ما شهدت

التهود و لکن انت الصلیم

یعنی دعوی تو زیاد اگر مراد من

است و بصر ابوسفیان صریح خلاف

حدیث صحیح است الولد للفراش

و للعاهر الحجر چه که سینه مادر زیاد فرزند

ابوسفیان نبود

صلو م (صلو م) کبیر موضعی است

صلو م (صلو م) کبیر موضعی است

صلو م (صلو م) کبیر موضعی است

صلو م (صلو م) کبیر موضعی است

صلو م (صلو م) کبیر موضعی است

صلو م (صلو م) کبیر موضعی است

صلو م (صلو م) کبیر موضعی است

صلو م (صلو م) کبیر موضعی است

صلو م (صلو م) موی پیش سر صلح

وصان بالضم جمع و دشان روده

صلو م (صلو م) موی پیش سر و برام

بزرگ و مطهره نختی و بلا درین بار یکبار نخت

و ملاء و غرقه صلو م (صلو م) هلقا که شری

شاعوی زرقه باشد و صلو م (صلو م) انعام

موضعی است بدیاری کتاب اعطفا ن لکن

نقره و همیشه مراد روزی است

صلو م (صلو م) تصغیر اصراع نرمه ابواب صلح

گوسه و ماری است با یک گون

صلو م (صلو م) کبیر موضعی است

و شنبه و فایان در دانی در هر فاشه

و کار بد ظاهر و پیدایا بلانی نخت

و منه قول عائشه رضی الله عنها

لعاوین بن ابی سفیان ما شهدت

التهود و لکن انت الصلیم

یعنی دعوی تو زیاد اگر مراد من

است و بصر ابوسفیان صریح خلاف

حدیث صحیح است الولد للفراش

و للعاهر الحجر چه که سینه مادر زیاد فرزند

ابوسفیان نبود

صلو م (صلو م) کبیر موضعی است

صلو م (صلو م) کبیر موضعی است

صلو م (صلو م) کبیر موضعی است

صلو م (صلو م) کبیر موضعی است

صلو م (صلو م) کبیر موضعی است

صلو م (صلو م) کبیر موضعی است

صلو م (صلو م) کبیر موضعی است

صلو م (صلو م) کبیر موضعی است

خلوی است در میان خرابی

صَلْفَةٌ بکسر

رَصْلَفٌ کتف مرد لال صلافی

وَصَلْفَاءُ وَاَصْلَفِيْنَ جع +

وخنورگران و طعام بی مزه و خنور

که آب کم بود + و سَحَابٌ

صَيْفٌ ابر بسیار در حد کم باران

ومنهُ المثل رُبَّ صَلْبٍ حَتَّ

النَّارَ اِذَا دَرَجَتْ شَمْعُهُ كَوَيْبُهُ

که تپید و کند و تمام بدان نتاسید

یا در حق بخمیل مالدار یا بی غیر لانی

بیمار مایع نفس خود

رَصْلَفَةٌ کفر ختن زن بی پرواز

شوی صلفات و صِلَاتٌ

جمع

رَصْلَفٌ بالتحریک بی برکت

و بی مزه شدن طعام و بی بهره

شدن زن از شوی دشمن یا خوش

فتن و لاف زدن و از حسد و کینه

دشمن و الفعل من سح و فی المثل

ن یسح فی الدین یصلف

بی کسی کار کند در دین بر مردم

بهر بگیرد از ایشان در تخریب

الطه مردم یا تنگ بین

مغال کنند

صَلْفٌ کوهی است که بهایست

سو کند خورند

بصَلْفِیْنِ کاپریک کراهت

ن + و هما صَلْفِيْقَانِ

ن هر دو سر مهره پشت است

رَصْلَفَاءُ بالفتح والد و کسر

زمین و دشت سخت + صِلْفَاءُ

بالحاء کذا لک یا تنک تا بان

باز زمین برابر شده یا اصْلَفٌ

وَصَلْفَاءُ زمین سخت است

اصْالِفٌ جمع صِلَافٍ بکسر فا

مثله يقال مکان اصْلَفٌ

و ارضٌ صِلْفَاءُ ای خشن

غلظ

رَصْلَفٌ کمن مردی که

زن از وی بهره یاب نکرود

رَاَصْلَفُهُ اَصْلَافًا دشمن

داشت او را و يقال للمرء اَصْلَفًا

اللَّهِ رَفْعًا دشمن کرد و اندضای

ترا بسوی شوی تو + و نیز اصْلَافٌ

گران جان و کم خیر شدن يقال

اَصْلَفٌ اِذَا ثَقُلَتْ رَوْحُهُ

و قَلَّ خَيْرُهُ

رَجُلٌ مُصْلَفٌ مرد لانی

رَصْلَفٌ چالپوسی کرد و لاف

زنی نمود + و تَصْلَفُ البعین

طول شد شتر از ظرف شیرین و

میل نمود بسوی شوره گیاه + و

تَصْلَفُ القومُ در زمین درشت

افتادند

ص ل ف ح (صَلْفٌ)

در ا هم واحد بارو

رَصْلَفٌ بفتح فاسهین

رَصْلَفٌ کفر جیل بسیار با تک

از مردم و جزا

صَلْفَةٌ زود گردن او را + و

صَلْفٌ رَأْسُهُ شرو بسوی بر او

نیز زود سردی را + و صَلْفٌ

فَلَانٌ منفس و تپه چیز گردید

ص ل ق (صَلْفٌ) بالفتح

با تک و فریاد سخت صَلْفَةٌ مثله

رَصْلَقٌ مکره دشت گرد هموار

اصْلَاقٌ جمع اصْلَاقٍ جمع ایل

رَصْلَاقَةٌ کتله ای که در جای

در مانده و ستوران بودی که گشته

و آمد دشت که در حالشند

رَصْلَاقَانِ با کسر لام مری است

بلوغ شهری است بهشت

رَصْلَاقٌ کلامی شهری است

بدر اسط و تا بان از هر چیزیست

رَصْلَاقَةٌ کفینه گوشت بران

پخته صَلَاقٌ جمع + دان تنگ

رَخِطِيْبٌ صَلَاقٌ کشد او بسوی

خطیب مطلق است

رَصْلَقِيٌّ کعلندی دید مرد

بسیار گوی

رَخِطِيْبٌ مِصْلَقٌ بالکسر خطیب

بلیغ + رَخِطِيْبٌ و صَلَاقٌ

کجراب مثله

رَمَصَالِيْقٌ سنگهای بزرگ

دشتران یک و چالاک

رَمَصْلُوْقٌ یا مِصْلِيْقٌ کنیل

آبی است مری می عمر وین کلاب

رَمَصْلُوْقَةٌ آب دیر مانده

بسیار کرده ستوران

ص ل ق

ص ل ق (صَلْفٌ) بالفتح

با تک و فریاد سخت صَلْفَةٌ مثله

رَصْلَقٌ مکره دشت گرد هموار

اصْلَاقٌ جمع اصْلَاقٍ جمع ایل

رَصْلَاقَةٌ کتله ای که در جای

در مانده و ستوران بودی که گشته

و آمد دشت که در حالشند

رَصْلَاقَانِ با کسر لام مری است

بلوغ شهری است بهشت

رَصْلَاقٌ کلامی شهری است

بدر اسط و تا بان از هر چیزیست

رَصْلَاقَةٌ کفینه گوشت بران

پخته صَلَاقٌ جمع + دان تنگ

رَخِطِيْبٌ صَلَاقٌ کشد او بسوی

خطیب مطلق است

رَصْلَقِيٌّ کعلندی دید مرد

بسیار گوی

رَخِطِيْبٌ مِصْلَقٌ بالکسر خطیب

بلیغ + رَخِطِيْبٌ و صَلَاقٌ

کجراب مثله

رَمَصَالِيْقٌ سنگهای بزرگ

دشتران یک و چالاک

رَمَصْلُوْقٌ یا مِصْلِيْقٌ کنیل

آبی است مری می عمر وین کلاب

رَمَصْلُوْقَةٌ آب دیر مانده

بسیار کرده ستوران

رَمَصْلُوْقَةٌ آب دیر مانده

بسیار کرده ستوران

بسیار کرده ستوران